

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1927

ΤΙ ΕΥΧΟΜΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

[Ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ προσκοπισμοῦ κ. Κ. Με-
λῆς μᾶς ἀπέστειλε ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὸ κάτωθι ἄρ-
θρον.]

Αὐτὰ ποῦ θὰ εὐχηθῶ δὲν τὰ εὐχομαι μόνο γιὰ
τὸ νέον ἔτος ἀλλὰ γιὰ πάντα.

Εὐχομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ οἱ Πρόσκοποι
ὅλοι ἀπὸ τὸν πρῶτο στὸν τελευταῖο, νὰ ἐννοήσουμε
βαθεῖα μέσα στὴν ψυχὴ μας, καὶ νὰ γραφῆ μὲ ἀσβε-
στα γράμματα στὴ συνείδησί μας.—«Τὶ πρέπει νὰ
εἶναι ὁ Ἕλλην Πρόσκοπος».

Δὲν τὸ καταλάβαμε ἀκόμα καλά.

Ἄν ὁ καθένας μας μείνῃ μόνος του μὲ τὴ συνεί-
δησί του, ἀφοῦ διαβάσῃ καὶ ξιναδιαβάσῃ τὸν Νόμο
τοῦ Σώματός μας, θὰ μπορέσῃ, ἂν τὸ θέλῃ εὐκρι-
νῶς, νὰ καταλάβῃ ἂν εἶνε **Ναὶ** ἢ **Ὁχι** **ΑΛΗΘΙ-**
ΝΟΣ Πρόσκοπος.

Τὶ νὰ τίς κάνουμε τίς παρατάξεις, τίς στολές καὶ
ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐπιπόλαια φαινόμενα ἐὰν ἡ
ψυχὴ μας δὲν εἶνε **ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ**;

Στὸ μεγάλο Ἑλληνικὸ Ἔθνος ὑπάρχει ἓνα προ-
αἰώνιο ἔθιμο.

Τὴν παραμονὴ τοῦ νέου χρόνου κάθε νέος καὶ
κάθε νέα «παίρνει μιὰ καλὴ ἀπόφαση γιὰ τὸν νέον
χρόνον» καὶ προσπαθεῖ πάντοτε νὰ τὴν κρατήσῃ.

Ἄς πάρουμε καὶ μεῖς οἱ Ἕλληνες Πρόσκοποι
αὐτὸ τὸ ὥραϊο ἔθιμο.

Τὴν παραμονὴ τῆς ἡμέρας ποῦ θ' ἀρχίσῃ ὁ νέος
χρόνος ἄς ἀφιερῶσουμε δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας στὴν

Πατρίδα μας καὶ στὸν ἑαυτό μας καὶ ἄς ποῦμε στὸν
ἑαυτό μας.

Τὶ ἔκανες τὸν χρόνο ποῦ τελειώνει ἀπόψε;

Ἐτήρησες τὸν Νόμον καὶ τὴν Ἑπόσχεσι;

Ποιὰ ἐλαττώματα ἔχει ὁ Λαὸς μας, ποῦμποροῦν
μὲ λίγη καλὴ θέλησι καὶ μὲ καλὸ παράδειγμα νὰ
διορθωθοῦν!

Καὶ ἀφοῦ μὲ εὐκρίνεια ἀπαντήσῃ ὁ καθένας μας
σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, ὄχι ἐπιπόλαια, ἀλλὰ βαθεῖα,
συνειδητὰ, τότε ἄς πάρουμε τὴν ἀπόφαση γιὰ τὸν
Νέον Χρόνον ὅτι.

— Θὰ προσπαθίσω σὲ κάθε περίστασι νὰ ἐνερ-
γήσω ὅπως τὸ συμβουλεύει ὁ Νόμος μας καὶ ἡ Ἑπό-
σχεσι ποῦ ἔδωκα.

— Θὰ προσπαθίσω νὰ δώσω τὸ καλὸ παράδειγμα
ἀδιαφορῶν ἐὰν θὰ μὲ περιγελάσουν ἄλλοι.

— Θὰ δείξω σὲ κάθε περίστασι πῶς ἔχω συνεί-
δησι τὶ θὰ πῆ **ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ** (ὄχι
αὐτὸς ποῦ φορᾷ μόνο τὴ στολή).

Ἐὰν κατορθώσουμε νὰ κάνουμε αὐτὸ τότε μπο-
ροῦμε νὰ ποῦμε πῶς θ' ἀρχίσουμε νὰ βάζουμε θεμέ-
λια σὲ Ἑλληνικὲς Προσκοπικὲς παραδόσεις.

Καὶ ὅταν μιὰ φυλὴ ἀποκτήσῃ παραδόσεις τότε
καὶ μόνο τότε τὴν σέβεται ὁ ἄλλος κόσμος καὶ ἐμᾶς
δὲν θὰ μᾶς θεωροῦνε, ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει τώρα,
ΑΚΑΤΑΛΟΓΙΣΤΟΥΣ.

Κ. ΜΕΛΑΣ
Πρόσκοπος

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΔΡΑΜΑΣ

ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Οι Πρόσκοποι μας δεν παρέλειψαν να δειξουν και κατά την άφιξιν εν τῇ πόλει μας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Κου Μαζαράκη ὅτι εἶναι πάντα ἔτοιμοι.

Εἰδοποιηθέντες μόλις τὴν 6ην Νοεμβρίου κατάρθωσαν τὴν μεσημβριαν τῆς 7ης νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν Λέσχην των τὴν δὲ 9 μ. μ. νὰ κατέλθουν εἰς τὸν Σιδηροδρόμ. Σταθμὸν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Κου Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν Σταθμὸν ἐπιθεώρησε τὰς παρατεταγμένας Ὀμάδας ὁ Διοικητὴς τοῦ Δ'. Σώματος Στρατοῦ Στρατηγὸς Κος Γαρδίκας μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ μας Κου Κοιμήση συγχαρεῖς αὐτοὺς διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν προαγωγὴν τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Τὴν 9³⁰ μ. μ. ἔφθασεν ἡ νυκτερινὴ ἀμαξοστοιγία ἣ ὁποία ἔφερε τὸν Κον Ὑπουργόν.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν μικρῶν τμημάτων τοῦ Στρατοῦ ἐπεθεώρησεν ὁ Κος Ὑπουργὸς καὶ τὰς ομάδας τῶν Προσκόπων ἐκφράσας τὴν εὐαρέσκειάν του.

Ἄζολούτως μεταβάσαι αἱ ομάδες εἰς τὸ Κέντρον των ἐν πλήρει εὐθυμίᾳ διελύθησαν.

Λόγω τῆς χειμερινῆς περιόδου ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἐκδρομὴ καμμία δὲν ἐγένετο καὶ λόγω τῶν ἀσθενειῶν αἰδοῦναι κατὰ καιροὺς μᾶς ἐπισκέπτονται, περιορίσθησαν δὲ αἱ Ὀμίδες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων καὶ ἐπιδείξεων ἐν εἰδῆι διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν Ὀμάδων ἐν τῷ Ἀεροδρομίῳ.

Ὅτως τὴν 16ην Νοεμβρίου ἐγένοντο ἀσκήσεις.

Σημνοπηγίας, Καγκουρῶ, Ἀρπαγῆς, Σημαίας, ἐνδύσεως καὶ ἀποδύσεως μετὰ δρόμου καὶ ἡκολούθησεν ἡ ἐρκρομωσία τῶν Προσκόπων, Ἰωαννίδου Ἀν. Καϊσίδου Ἀβρ. Λεῶν Ἀν. Θεοδωρίδου Βλ. Μάρτιάδου Χρ. Ἰσακ Χ. Παπχδοπούλου Εὐστ. Κούνια Μ. Κούνια Λαζ. καὶ Ἀθανασιάδου Σ. ἐπὶ τῶν Σημαιοῦν τῶν Ὀμάδων των. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον συνυπελογίσθη καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τὴν ἀκριβῆ ὥραν τῶν Προσκόπων διαφόρων Ὀμάδων.

Πρώτην νίκην ἐζέργησε ἡ πρώτη ὁμάς με ἑπαθλον δύο ὥραιας προσκοπικὰς φωτογραφίας Ὀλλανδικὰς. Δευτέραν ἢ τρίτη Ὀμάς με ἑπαθλον μίαν ἐτησίαν σειρὰν τοῦ Φυσιολατρικοῦ καὶ ἀθλητικοῦ περιοδικοῦ «ἡ Νίκη».

Τὴν 27ην τοῦ ἰδίου ἐπανελήφθησαν ἀκριβῶς αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις τῇ προσθήκῃ διαγωνισμοῦ σκυλατοδρομίας καὶ μαγειρεύματος.

Πρώτην νίκην ἐζέργησαν τὰ λυκόπουλα τῆς 3ης Ὀμάδος δευτέραν δὲ ἡ 1η Ὀμάς, με ἑπαθλα ἢ μὲν 3η δύο προσκοπικὰς φωτογραφίας ἢ δὲ 1η μίαν τοιαύτην.

Ἡ δευτέρα ὁμάς καὶ εἰς τοὺς δύο διαγωνισμοὺς ὀλίγον ὑπελείφθη τῶν ἄλλων ομάδων.

Ἡ λειτουργία τῶν ομάδων ὅσον καὶ τῆς ἐργασίας κατ' ἐνομοτίαν γίνεται τακτικώτατα με τὸ χειμερινὸν πρόγραμμα.

ΤΟ ΤΡΙΦΥΛΛΟ

*
**

Εἰς τὸ Ντιρε Ντάονα τῆς Ἀβησσυνίας συνεστήθη ὁμάς Ἑλλήνων Προσκόπων ὑπὸ τὸν Ἐφεδρὸν λοχαγὸν κ. Βλαχάκη.

K
O
D
A
K

ΕΦΕΤΟΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΝΑ

ΣΑΣ ΔΟΘΗ ΩΣ ΔΩΡΟΝ

ΕΝΑ

KODAK

ΕΚΔΡΟΜΗ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ήτο ή ώρα 11 τὸ βράδυ, πού τὸ περασμένο Σάββατο ξεκινούσαμε ὁμαδικῶς τὸ Ντεπό (τέρμα τῆς πόλεως) γιά μιὰ μεγάλη ἐξδρομὴ στό μαγευτικὸ Περιστέρι στή κορυφὴ ἑνὸς βουνοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Ἡ πορεία μας διήρξεσε 6 ὥρες, ἀπὸ ὅπου περάσαμε ἢ περιποιήσις καὶ ἢ στοργικὴ ἀγάπη τῶν χωρικῶν καὶ τῶν συναδέλφων προσκόπων ἤτο ἀπαράμιλλος.

Συναντήσαμε τὸ χωριὸν Στέδες, ὅπου ἡ ἐκβί προσκοπικὴ ὁμάς ὑπεδέχθη ἀδελφικώτατα, ἐξελθοῦσα μάλιστα τοῦ χωρίου τῆς πρὸς προὔπντησίν μας.

Ἐπειρο ἀπὸ πορεία μιᾶς ὥρας εἴμασταν στή νέα Ραϊδεστό (Προσφυγικὸς Συναγισμὸς).

Ὅτῳ ἐδείκνυε ὁ ὠροδείκτης τοῦ ὠρολογίου πού βρισκόμασταν κάτω ἀπ' τὰ βαθύσκιμα δένδρα τοῦ ὠμορφου χωρίου Περιστέρι. Τὰ τύμπανα καὶ οἱ σάλπιγγες μᾶς ἔξαμαν ὥστε οἱ ἀγαθοὶ χωρικοὶ νὰ ἀφίνουν κάθε ἐργασία καὶ νὰ τρέξουν εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωριοῦ μᾶς ὑποδέχονται ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ καὶ ὁ ἀγροφύλαξ Καρβασίλης μὲ τὸ πελώριο ἀνάστημα καὶ μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα του μουστάκια. Ἐπειρο ἀπὸ τοὺς τυπικοὺς χαιρετισμοὺς πρὸς ὅλους τοὺς προὔχοντας καταλύσαμε στό σχολεῖο, ἀναπαυθέντες μέχρι τὸ βράδυ, ὁπότεν συγκεντρωθῆκαμε κατὰ τὰς 7 στή πλατεία μὲ σκοπὸ νὰ στῆσουμε τὸ γλέντι, τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ χορὸ ἂν καὶ ἤτο παραμονὴ τῆς Παναγίας.

Τὴν ἐπομένη στὰς 5 ἡ ὥρα ξεκινήσαμε γιά τὴν πανηγυρὴν τοῦ Λειβαδιοῦ, χωριοῦ ἀπέχοντος 3 ὥρας ἀπὸ τὸ Περιστέρι. Ἡ πορεία μας καὶ πάλι ἤτο εὐχάριστος καὶ χωρὶς νὰ καταλάβουμε στὰς 8 π.μ. βρεθῆκαμε σὲ μιὰ παραδείσιο τοποθεσία, ὅπου εἶναι συγκεντρωμένο ἄπειρο πλῆθος γιά νὰ ἐορτάσῃ τὴ μεγάλη γιορτὴ.

Στὰς 12 τὸ μεσημέρι ὑπὸ τοῦ εὐρτάζοντος χωριοῦ προσφέρεται εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τριποῦν φαγητὸν μὲ ἐπι κεφαλῆς τὴν βαλσάμειον μαγειρίτσαν.

Πρόσκοποι καὶ χωρικοὶ ἔπειτα χορεύουν, τὸν καλαματιανὸ καὶ χασάπικο. Ἡ ὀρχήστρα εἶναι ἐνισχυμένη μὲ τὸ τύμπανό μας.

Τὸ πρωτὸ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου πέρνομε τὸ δημόσιο γιά τὴ Θεσσαλονικὴ, γιά τὴν ὥραϊα Νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

Ντεπόζιτα νεροῦ· ἀπὸ χυμῶν καραβόπανο μὲ βρῦση δκ. 20: δρχ.	50
Σακκίδια προσκόπων δρχ.	24
Σφυρίκται	10
Κάλτσες	55
Καμηκλὸ κάλτσαι	120
Χακὶ κάλτσαι καλαί.	90
Καπέλλα προσκόπων	80
» καλύτερα	90
» ἀρχηγῶν	165

Προσκοπικός Κήρυξ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ

Ὁ κ. Κ. Μελάς ἐξ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ διορίσθη διὰ Διατάγματος μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π.

— Τὸ γεγονός ἐχαροποίησε πάντας παλαιούς καὶ νέους.

— Εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἔγιναν νέαι ὁμάδες Προσκόπων εἰς τὴν Θουρίαν καὶ τοὺς Γαργαλιάνους.

— Διορίσθη Ἐφορος Πόρτ—Σάϊδ ὁ κ. Π. Κοκκινάκης, Μανσοῦρας Μ. Παπαδάκης, Ἀρχηγὸς Γαλατσιοῦ Π. Καρέττας, Τ. Ε. Γαργαλιάνων Ν. Σαραντόπουλος.

— Καὶ πέμπτη ὁμάς Προσκόπων ἐσηματίσθη ἐν Τριπόλει, ἀνεσυνεστήθη δὲ καὶ ἡ ὁμάς Ἡρακλείας, Σιδηροκάστρου ὑπὸ τὸν κ. Ῥήγαν.

— Ἰδρύθη νέα ὁμάς Προσκόπων εἰς τὸ Ὁρέχοβον Φλωρίνης ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Παπαφώτη τέως Ἀρχηγοῦ Μπουφι.

— Παρακαλοῦνται αἱ Προσκοπικαὶ ὀργανώσεις νὰ στείλουν τὰς ἐκκαθαρίσεις τῶν εἰς χεῖρας τῶν λαχείων περιοδικῶν ἵνα συντομευθῇ ἡ ἐκκύβευσις.

ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩΝ

ΧΙΟΣ Σ)βριος

Πάντοτε γεμάτοι ἀπὸ τὰ θέλητρα τῆς φύσεως καὶ ζυμωμένοι μὲ τὴν ζωὴν τοῦ βουνοῦ γιά μᾶς ἡ μονότονη ζωὴ τῆς πόλεως ἦταν μιὰ αἰώνια φυλακὴ. Στὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν καὶ στὸ ἤσυχο νανούρισμα τῶν δένδρων, διακρίναμεν ὅλην τὴν ἀγνότητα τῆς δημιουργίας μιᾶς ὥρας ζωὴ μέσα στὸ ἀγνὸ αὐτὸ περιβάλλον χωρὶς ἀμφιβολία θὰ πορῆ νὰ σὲ μεταβάλλῃ νὰ σὲ ξαναγεννήσῃ νὰ σὲ ἐνδύσῃ μὲ νέας ἀρχὰς νὰ σὲ ὀδηγήσῃ σὲ μιὰ καινούργια ὁδὸ γεμάτη ἀπὸ ἀγκάθια, ὁδὸ ὅμως τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς, ὁδὸ πού γιάυτὴ μάχεται ὀλόκληρο τὸ προσκοπικὸ συγκρότημα. Μ' αὐτὲς τὶς ἀρχὲς ξεκινήσαμε καὶ τώρα αἱ 4 ὁμάδες τῆς πόλεως ἕνα πρῶτ' μιᾶς Κυριακῆς ἢ 1η 2α καὶ 3η ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Τσίχλην Σπ. Συμαράκην Κων. καὶ Τσελεπιδάκην Τζάκ τοῦ α' συστήματος καὶ ἡ 5η τοῦ β' ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Τσελεπιδάκην Γεώργιον καὶ μὲ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τοῦ τελευταίου τούτου γιά τὴν Νέα Μονήν. Προχωροῦσαμε... ὁ ἥλιος διακρίνονταν πίσω ἀπὸ τὰ ὄρη καὶ αἱ ματοβαμένα βουνὰ τῆς Ἰωνίας. Μία δόξα θαρρεῖς πῶς τοὺς ἔδιδε μὲ τὶς χρυσοῦφαντες ἀκτῖνες του καὶ ἕνα στεφάν-ὀλόχρυσος θαρρεῖς πῶς τοὺς ἔστεφάνωνε.

Ὅσο βαδίζαμε τόσο διακρίνονταν τὰ Μοναστήρια πού μέσα τους κρύβουν τὴν πίστιν μας. Φαινόταν πρῶτα πρῶτα ἡ Μονὴ τῶν ἁγ. Πατέρων ἢ Μονὴ τοῦ ἁγ. Μάρκου καὶ ὕστερα ἡ Νέα Μονὴ αὐτὸ τὸ ἀρχαῖο μνημεῖο τῶν Βυζαντινῶν ἕνα ἀπὸ κείνα πού ἔκτισαν οἱ Πορφυρογέννητοι, οἱ Παλαιολόγοι, οἱ Λεκαπηννοὶ σ' ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς γωνίες.

Σὲ λίγο βρισκόμαστε ἐκεῖ καθίσαμε κάτω ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο Πλατάνι καὶ φάγαμε σὲ μιὰ γωνιά τῆς φύσεως... ἡ ἡμέρα προχωροῦσε καὶ ὁ ἥλιος ἔγερνε πρὸς τὴν δύση γιάυτὸ καὶ μεῖς ἀφήσαμε τὰ ὑψηλὰ βουνὰ καὶ τ' ἀργυρόχα νερά τους, πού τὸ βράδυ μ' αὐτὰ θὰ ἔπαιξε ἡ Σελήνη καὶ τ' Ἀστέρια.

ΤΣΕΛΕΠΙΔΑΚΗΣ ΤΖΑΚ

Ἀρχηγός

19 Σεπτεμβρίου 1927 Χίος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΙΚΑΣ ΧΑΡΑΔΡΑΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

Ὁ Περιφερειακός μᾶς Ἐφορος εἶχε κηρύξει τὸ δόγμα ὅτι, τὸ φθινόπωρο εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν ὠραιότερων ἐκδρομῶν. Κατ' ἀρχάς, οἱ ἀπιστοὶ ἦσαν πολλοὶ καὶ ζητοῦσαν πειστήρια καὶ ἀποδείξεις, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς κορυφῆς τοῦ Ὑμητοῦ ἄλλαξαν καὶ κείνοι ἰδέες καὶ ἐγενεῖν θιασῶτες τῶν φθινοπωρινῶν ἐκδρομῶν. Συννεώθησαν κατόπιν τούτου αἱ ὁμάδες 3. καὶ 3η Ν, 6, 8 9, 10, 26 καὶ 27 Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἀκούραστη 1η Πειραιῶς καὶ ἀπεφάσισαν ὅτις κάθε 15θήμερον ἀνεβαίνουν καὶ μία κορυφὴ ἀπὸ τῆς τόσας ποῦ σκόρπισε γύρω ἡ Ἀττικὴ Φύσις.

Ἡ δευτέρα 15θήμερος ἐκδρομὴ ὠρίσθη διὰ τὴν Πεντέλη. Τὸ νὰ ἀνεβῆ κανεὶς μίαν κορυφὴν σχεδὸν 1100 μ. ἀπαιτεῖ ἐκτὸς τῆς καλῆς διαθέσεως, ἡ ὁποία προκειμένου περὶ προσκόπων ὑπάρχει πάντοτε, σχετικὴν ἀνάπαυσιν, γι' αὐτὸ ἡ συγκέντρωσις ὠρίσθη εἰς τὴν πλατείαν Κάνιγγος εἰς τὰς 7 τὸ πρωτὶ τῆς 20)11.

Δύο λεωφορεῖα τῆς συγκοινωνίας ἐγένεσαν ἀπὸ προσκόπους μὲ μεγάλη ἐπιθυμίαν γιὰ ἐξερευνήσεις, περιπέτειας καὶ πλουτισμὸν γνώσεων.

Ὁ Κος Μίνδλερ ἀρχηγὸς τοῦ συστήματος τῆς 3.0 καὶ μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δίδει τὸ σημεῖον τῆς ἐκκινήσεως καὶ τὰ αὐτοκίνητα ξεκινοῦν.

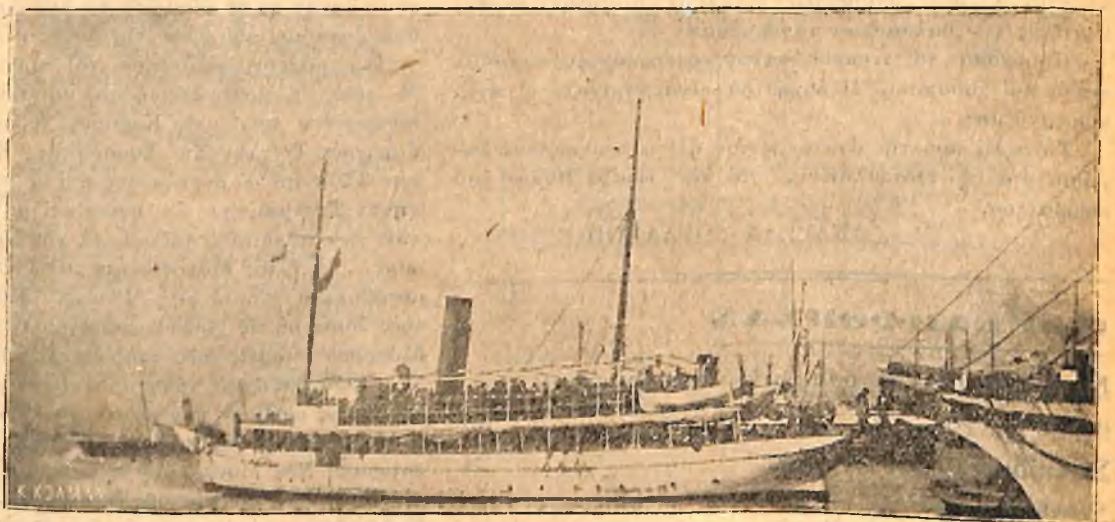
Εἰς τὴν ἀνηφορικὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας αἱ ταχύτη-

τες εἰς ἐνέργειαν καὶ οἱ ῥόδες κυλοῦν τόσο γρήγορα τὴν ἀσφαλτο ποῦ ἀφήνουν ἓνα ἤχον σάν νὰ κάνουν γαργάρα. Εἶναι πρωτὶ Κυριακῆς καὶ ἡ λεωφορεῖα ἔχει πολὺ λίγη κίνησις: Τὰ αὐτοκίνητα τρέχουν νὰ προσπεράσῃ τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, καὶ οἱ πρόσκοποι τραγουδοῦν. Ἐχομε περάσει τὸ Ψυχικὸ ὅταν ἓνα ἀπότομο φρενάρισμα μᾶς τινάζει ἐμπρός. Δύο αὐτοκίνητα πολυτελείας ἔχουν συγκρουοθῆ καὶ κλείουν τὸν δρόμο. Στρέφουμε στὴν Καλογρέζα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀφήνοντας τὴν ἀσφαλτον εἰσερχόμεθα σὲ ἓνα κερροποίητο δρόμο ὁδηγοῦντα στὸ Χαλάνδρι. Στὴν Πλατεία τοῦ Χαλανδρίου μᾶς ὑποδέχονται οἱ ἀναμένοντες ἡμᾶς Κος Περδικεῆς Ἀρχηγὸς τῆς 3. Ο, Α., Τριγκέτας ὑπαρχηγὸς τῆς 27 ὁμάδος καὶ Στρατηγόπουλος, παλαιὸς πρόσκοπος τῆς 3. Ο. Α...

Ἄστ. ἀπαιτῶς συντασσόμεθα καὶ ξεκινοῦμε πρὸς τὴν Κορυφὴ τῆς Πεντέλης.

Ὁ πρῶτος σταθμὸς γίνεται στὸ μοναστήρι τῆς Πεντέλης. Ἡ λειτουργία ἐδῶ γίνεται πολὺ πρωτὶ καὶ δὲν τὴν προφθάσαμε. Λαμβάνουμε θέσιν συντεταγμένοι καὶ ἓνας πρόσκοπος ἀπαγγέλλει τὴν προσευχὴ. Κατόπιν γίνεται δέησις ὑπερτῆς ὑγείας τοῦ σεβαστοῦ μᾶς Γενικοῦ Ἐφόρου. Ἡ κατάνυξις τῶν προσκόπων εἶναι συγκινητικὴ. Εἶναι μία προσευχὴ στὸν

Ἡ Θαλασσία
Εκδρομὴ τῶν
Προσκόπων Ἀ-
θηνῶν Πειραιῶς
εἰς Φανερωμέ-
νην. Ἐνῶ ἀπο-
πλέουν. (Τῆ Εὐ-
γενεὶ Ἀδεῖα τοῦ
λαβόντος τὴν
φωτογραφίαν κ.
Μ. Μίνδλερ).

Πανάγαθο Θεὸ βγαλμένη ἀπὸ τὸ βάθος τῆς προσκοπικῆς μᾶς καρδιᾶς γιὰ νὰ γείνη καλὰ Ἐκεῖνος, ποῦ μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ καὶ τὴν δρασίαν τοῦ ἔχει πάρη στὴν ψυχὴ μᾶς τὴν θέσιν πνευματικοῦ πατέρα.

Σύντομα τελειώνει ἡ δέησις καὶ οἱ πρόσκοποι μὲ ζηλευτὴ τάξει ἀνάβουν τὸ κεράκι τους. Κατόπιν προσκυνοῦμε τὴν κίρα τοῦ ἁγίου Τιμοθέου φυλαττομένην ἐντὸς πολτίμου κιβωτίου. Σάν ἐλαφρότεροι κατόπιν τῆς ἐκκοινωνίας μᾶς μὲ τὸν Θεὸν ξεκινοῦμε μὲ γοργὸ βῆμα πρὸς τὴν Ἀ-

γία Τριάδα. Ἡ φθινοπωρινὴ φύσις ἔχει σκορπίσει γύρω-γύρω τὸν πράσινο μανδύα τῆς. Ἀπὸ τὴν ρηματιὰ μᾶς ἐρρεχεται τὸ κουδούνισμα τῶν ποιμνίων ποῦ βόσκουν στίς πλαγιές.

Ὅλο ἀνεβαίνουμε τὸν δρόμο ποῦ παράλληλά του κατεβαίνει μὲ ὀρμὴ τὸ ρυάκι τῆς πηγῆς χτυπώντας πάνω στὸν βράχο μὲ δύναμι λοξοδρομεῖ μὲ χίλια μουρμουριτά. Ἐνα τέταρτο μόνο μᾶς χρειάστηκε γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν ἀσπρογρισμένη ἐκκλησοῦλα. Ἄν καὶ ἔχομε πάρη τὰ παλιὰ μᾶς,

σύμφωνα με τὴν διαταγὴ τῆς ἐκδρομῆς. ὁ καιρὸς εἶναι ἀνοιξιάτικος με ὥραϊο ἥλιο.

Κάθε ὀμάς κάνει κύκλον καὶ οἱ πρόσκοποι στρώνονται στὸ φαγὶ με πείνα Φεβρουαριάτικων λύκων. Τὰ συνώνυμα μάλιστα λυκόπουλα τῶν ὀμάδων δὲν μ-οροῦν νὰ ἐννοήσουν τὴν διαφορὰ μεταξύ προσοנוμίας καὶ πραγματικότητας καὶ καταβροχθίζουν, κυριολεκτικῶς, τὸ περιεχόμενον τῶν σακκιδίων των.

Τὸ κρυστάλλινο νερὸ τῆς πηγῆς ἀναζωογονεῖ. Μικρὰ ἀνάπαυσις.

Ἐπειτα λίγο βώλεϋ—μωλ καὶ σὲ λίγο ἐκκίνησις γιὰ τὴν Σπηλιά.

Ἡ ἀνάβασις τῶρα εἶναι λίγο τραγεῖα. Τὰ χαλίγια γλυτροῦν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας καὶ μᾶς παρασύρουν πίσω, ἀλλὰ ἡ θέλησις, οἱ κοντοὶ μας καὶ . . . . μερικὰ κούμαρα μᾶς σπρώχνουν ἐμπρὸς καὶ ὄλο ἀνεβαίνουμε τὴς πλαγιῆς.

Ἐχομε περάσει τὴν δεύτερη χαράδρα καὶ εὐρισκόμεθα πρὸ τρίτης τῆς καὶ πλέον ἀποτόμου. Αἱ πλευραὶ εἶναι σχεδὸν κάθετοι σὲ πολλὰ μέρη καὶ τὰ χαλίγια εἶναι ἀνυπόφορα. Στὴν ἀνάβασι οἱ θάμνοι μᾶς δαίνουσι χεῖρα βοηθείας.

Εὐτυχῶς ὅτι ἔχουν γερῆς ρίζες. Ἀπὸ τὸ ὕψωμα μᾶς δίδονται σὲ πανοραματικὴ θέα ὄλα τὰ γύρω ὡς τὴν θάλασσα, τὴν Αἴγινα καὶ τὴς σὰν ὁμίχλη διακρινόμενες ἀκτὲς τῆς Ἀργολίδος. Μέσα στὰ πεῦκα τοῦ ἀντικρουοῦ χεῖλους τῆς χαράδρας διακρίνουμε νὰ προχωρῇ μισὸ μαζρὰ σειρὰ προσκόπων.

Εἶναι αἱ ὀμ-δες 6η Ἀθηνῶν 9 Ν. Π. Α. 26η, 10η καὶ 8η.

Ἡ χαράδρα ποῦ μᾶς χωρίζει εἶναι σχεδὸν 150 μ. βάθους.

Μᾶς ἀντιλαμβάνονται καὶ ἀρχίζει μία ὄνειρῶδης συνο-

μιλία γιγάντων. Γιγάντων, διότι ἡ χαράδρα καὶ οἱ γύρω βράχοι κάνουν τὴν φωνὴ τόσο ἔντονη, ὥστε ἐνῶ ὠμιλοῦσε ὁ Κορς Περδικέας, νὰ νομίσω ὅτι εὐρίσκομαι στὸν Ὀλυμπο καὶ ἀκούω τὸν... Δία. Οὔτε λιγώτερο, οὔτε περισσότερο. Ἀποφασίζουμε νὰ περάσουμε τὴ χαράδρα διὰ νὰ ἐνωθοῦμε **Οἱ πρόσκοποι τῆς 1ης Ο. Πειραιῶς τοῦ Περιφερειακοῦ** μας Ἐφόρου Κορ Θεοχάρη, ἔχουν ἤδη κατεβῆ καὶ ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ἀνάβασι. Κατερχόμεθα σὲ δέκα λεπτά τὴν μίαν πλευρὰ ἀλλὰ στὴν ἀνάβασι τῆς ἄλλης χρειασθήκαμε σχεδὸν μιά ὥρα. Θαρρεῖ; πῶς κάποιος κακὸς θεὸς τῆς Πεντέλης κοπίνισε σὲ τόσο μικρὰ κομματάκια ἐκεῖνα τὰ μαρμαρα, ὥστε νὰ μὴν μπορῆς πουθενὰ νὰ στηριχθῆς. Οὔτε κοντὰ, οὔτε τίποτε ἦτο δυνατόν νὰ στερεώσουμε καὶ οὔτε ἓνας θάμνος νὰ μᾶς βοηθήσῃ στὴς δύσκολες στιγμῆς. Τέλος ὑποτάξ με καὶ αὐτὴν τὴν χαράδρα καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Σπηλιά. Στὸ βάθος μᾶς ὑποδέχονται πελώριοι βράχοι με ζωτικὰ σχήματα καὶ παράξενη ἰσορροπία. Ὀγκόλιθοι ποῦ ἀφήνουν ἐκστατικούς πῶς στηρίζονται καὶ δὲν κυλοῦν κάτω. Ἡ εἰσοδος τῆς σπηλιᾶς εἶναι μεγαλειωδέστερα καὶ τοῦ πλέον φανταστικοῦ παλατιοῦ. Ἐνας πελώριος γρα—νίτης, τοῦλάχιστον 50 μ. ὕψος, ἐντελῶς κατακόρυφος λαξευμένος ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἀρχιτέκτονα. Ἐνας γρανίτης ἄξιος γιὰ κατοικία ἀετῶν: Αὐτὸς εἶναι ὁ διάκοσμος τῆς εἰσόδου τῆς Σπηλιᾶς.

Σπηλιά; Ὡ πρόσκοποι, εἶναι ἀδύνατο νὰ φαντασθῆτε τίθὰ πῆ σπήλαιον, ἐὰν δὲν θαυμάσετε τὴν σπηλιά τῆς Πεντέλης, ἐὰν δὲν αἰσθανθῆτε τὴν ὑγρασία τῆς, ἐὰν δὲν διαπεράσετε τὸ σκότος τῆς.

Εἶναι ἓνας σκοτεινὸς θάλαμος τεραστίου ὕψους με σταλακτίτες, με μυστηριώδεις προεξοχὰς ποῦ ἡ σκιά τῆς κρύ-

Ἡ σπηλιά τῆς Πεντέλης. (Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Μίνδλερ συνελθόντος μετὰ τῶν Προσκόπων εἰς τὴν Σπηλιάν.)

βει τῆς φωλῆς τῆς γλήγουρης νυκτερίδας καὶ τῆς ἀσχημῆς κουκουβάγιας.

Ἐνας σαλπινγίης μ' ἓνα προσκλητήριο εἰς ἀνησύχης καὶ πολλῆς πετοῦν στὴν μέση μας ξαφνισμένες ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητο θόρυβο.

Αὐτὸς ὁ φοβερὸς θάλαμος ποῦ οἱ τοῖχοί του, στάζουν σταγόνα—σταγόνα τὸ νερὸ ποῦ μαζεύεται τόσα χρόνια στὸν βράχο, ἔχουν γυρῶ ἓνα σωρὸ στενοὺς διαδρόμους, τρύπες

ποντικῶν πρὸς τὸ ἄλλο σπήλαιον, ποῦ ὀδηγοῦν μέσα βαθειὰ ὡς τὰ σπλάγγνα τοῦ βράχου.

Ἐνας μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σκοτεινοὺς, στενόχωρους λαβυρίνθους ὁ πρῶτος στὰ ἀριστερὰ τοῦ εἰσερχομένου, στὸ βάθος ἔχει μιζεμένο νερὸ. Ἀνάβουμε τὰ κεράια. Χωριζόμεθα σὲ μικροὺς ὀμίλους καὶ εἰσερχόμεθα στὰ σπήλαια. Ὁ ὑποφαινόμενος σύρθηκα εἶναι ἡ κυριολεξία, μόνον στὸ σπήλαιον με τὸ νερὸ στὸ βάθος.

ταξὺ ἦρθε καὶ τὸ Β' Τμήμα. Μιλῆσαμε λίγη ὥρα καὶ ἔπειτα κοιμηθήκαμε.

Κατὰ τις τέσσερες ἡμέρας μὲ ξυπνάει.

— Ἐλα ἀρχιμάγειρα, σήκω!

— Χμ. Ἀρχιμάγειρας καλὴ δουλειὰ πάλι καὶ αὐτὴ, καὶ ἀπὸ πότε δὲν μοῦ λές αὐτὴ ἢ τιμὴ!

— Ξέρω καὶ ἐγὼ!

Σηκώθηκα χασμοβριῶντας ἔστειλα ἀγγαρεία γιὰ νερὸ καὶ μεριζοὺς ἄλλους στὸ διάβολο καὶ εἶπα νὰ ἀνάψουν φωτιά. Τὸ νερὸ ἦρθε ἢ φωτιά εἶναι ἀναμένη καὶ πάνω σ' αὐτὴν τὸ πρωῖνὸ βράζει καὶ ὁ παραμάγειρας κόβει τὸ τυρὶ σὲ φέτες. Πλύθηκα καὶ ἔβαλα τὴν στολὴ μου. Ἡ ὥρα εἶναι 6. Χτυπάει ἔγερτήριο. Ὅλοι πλύνονται καὶ τινάζουν τις ζουβέρτες τους. Στὶς 6 1/2 μοιράζω τὸ συσσώτιο. Ἐπειτα καθάρισαμε τὴν σκητὴ καὶ σκουπίσαμε. Σὲ λίγο ἐτοιμάζονται γιὰ τὸ γενικὸ προσκλητήριο. Καππέλα καθάριζονται παπούτσι γυαλίζονται ἐνῶ οἱ βούρτσες πηγαίνονται ἀπὸ τὴν φανέλα στὸ παντελόνι καὶ ἀπὸ τὸ παντελόνι στὴν φανέλα. Ἐνῶ γάντια ἄσπρα βγαίνουν ἀπὸ τὸ βάθος γυλιῶν. Ἐνῶ ἐγὼ μαζὺ μὲ τοὺς παραμαγείρους πλύνω τὰ διάφορα καζάνια. Οἱ ἄλλοι εἶναι ἐτοιμοί. Τὸ προσκλητήριο κτυπᾷ ἢ ὁμάς παρατάσονται καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν της. Τρέχω γρήγορα ξεσκινοῦμαι καὶ καταλαμβάνω τὴν θέσιν μου. Γίνεται ἀναφορά καὶ ἐπιθεώρησης. Ἐπειτα πρέπει νὰ γίνῃ ἐπαρσις σημαίας.

— Ποιὸς θὰ αἶρη τὴν σημαίαν;

— Κάποιος ἀπὸ τὴν 3ην Ναυτοπροσκόπων, φωνάζει ὁ 2. Περιφερειακός. Τῶχαις γιὰ λίγο νὰ μὲ στεῖλουν ἐμένα τώρα ποὺ θέλω νὰ ξεκουραστώ εἶπα στὸν πλαϊνὸ μου ἀκουμπώντας ἀναπαυτικώτερα σὲ ἓνα δένδρο.

— Ὑπάρχῃς Δοξιάτης! ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ.

— Ἄν ἔχῃς τύχη διάβαινε, μοῦ ψυθυρίζει ὁ πλαϊνός μου, ἐνῶ ἐγὼ προχωρῶ πρὸς τὴν σημαίαν.

Τότε διαλυθήκαμε εἶχαμε μία ὥρα ἐλευθέρη. Πέταξα τὸ καπέλλο μου καὶ ἀρχισα νὰ βγάξω τὴν στολὴν μου ἐπαινῶν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχή αὐτὴν ιδέαν νὰ μᾶς ἀφήσουν λίγην ὥραν ἐλευθέρους.

— Βαθμοφόροι! Συμβούλιον τιμῆς! ἐφώνησεν ὁ ἀρχηγός.

— Χμ! πάλι τὰ ἴδια εἶχα.

Τὸ συμβούλιον ἀρχισε καὶ ἔπειτα ἀπὸ μισὴν ὥρα ὁμιλίας τελείωσε. Πῆρα τὸ παγοῦρι μου καὶ τρέχοντας πῆγα στὸ πηγάδι ὅπου βρήσκονταν ἡ ἀγγαρεία γιὰ νερό. Καὶ ἐνῶ σκέπτόμουνα νὰ γεμίσω τὸ παγοῦρι μου καὶ νὰ ξαπλωθῶ στὴν δροσιὰ ἀκουσα τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγγαρείας νὰ λέγῃ: Δοξιάδη ἔλα βοήθησε καὶ σὺ λίγο μὰ ποῦ δὲν ἔχεις δουλιὰ.

Καὶ ἔτσι ἔπειτα ἀπὸ λίγο βρισκόμουνα γιὰ τρίτη φορὰ στὸν δρόμο ποὺ ἔφερνε ἀπὸ τὸ πηγάδι στὴν κατασκήνωσι ἔχοντας στὸν ὄμο μαζὺ μὲ τρεῖς ἄλλους τὸ βαρὺ ὑδροδοχεῖο.

Μόλις φθάσαμε στὸ στρατόπεδο ἀκούσαμε πρᾶσιλητήριο συνδέσμων. Ὁ σύνδεσμος ἔλλειπε καὶ τὴν ὥρα ποὺ ξαπλωνόμουνα ἀκουσα: Δοξιάδης σύνδεσμος 1. Γρήγορα ἔτρεξα πῆρα διαταγὰς καὶ τις ἔφερα στὸν ἀρχηγό.

Εἶχα σκοπὸ νὰ ξεκουραστώ ἀλλὰ ἐκεῖνη τὴν ὥρα κτύπησε προσκλητήριο γιὰ τὸ παιχνίδι καὶ ἡ παρέα μου μὲ τράβηξε. Ἐξαφνα ἀκούσαμε φωνές.

— Ὁ ἄγγλος ναύαρχος!

Ὅλοι ἔτρεξαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν καὶ ἐγὼ εὐχαριστημένος ποῦ μὲ ἀφηναν ἴσυχον.

Ὅταν ὄρμησαν ὅλοι μαζὺ λέγοντας: Γρήγορα τις στολές σας θὰ γίνῃ ἐπιθεώρησης. Σὰν νὰ μὲ εἶχε κινήσει μηχανὴ βρέθηκα ντυμένος σητάθηκα ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, μπροστὰ στὰ πράγματ μου καὶ περίμενα.

Προσοχή! ἀκούστηξε ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ὁ Ναύαρχος μπῆκε καὶ ἀρχισε τὴν ὁμιλίαν μὲ τὸν ἀρχηγό μας. Καὶ ἔπειτα προχωρῶντας σὲ καθένα ἔκανε μερικὲς ἐρωτήσεις. Καὶ ξέρετε τί εὐχάριστο ποῦ εἶνε νὰ στέκεσθε φέροντας μιὰ χοντρή φανέλλα προσοχὴ ἐπὶ ἐν τέταρτο ὅταν ὁ ὑδράργυρος ἔχει ἀνεβεῖ στό. . . .

Ἐπὶ τέλους τελείωσε.

Ἀνάπαυσις!

Τοὺς ζυγοὺς λύσατε!

Βγάξαμε τὴν στολὴν μας ὅταν ἀκούσαμε νὰ χτυπάει συσσώτιο. Σὰν ἀρχιμάγειρας ἔπρεπε νὰ μοιράσω τὴν μαρμελάδα ποὺ πρόσφερε ἡ ὁμάς στοὺς προσκόπους. Καὶ ἀφοῦ μοίρασα ἀρχισαν οἱ φωνές: Ἐσὺ τὸ βάστηξες ὅλο σένα! Σιωπὴ λοιπόν, φώναζαν ἄλλοι περιμένοντας δευτέρη μερίδα. Ἡθελα νὰ κοιμηθῶ ἀλλὰ μήπως εἶχα ἡσυχία. Ὁ ἓνας ἤθελε νὰ μὲ μουντζουρώσει ἐνῶ ἄλλος μοῦ γέμιζε τις τσέπες πέτρους. Σηκώθηκα πῆρα ἀδεια καὶ ἐξεκίνησα γιὰ τὸ δάσος. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν μὲ ἀφηναν ἴσυχον. Μερικοὶ ἐνῶ ἔφευγαν γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν ἐπιλεγόμενον Ἀβέρωφ ἢ θηρίον ἦρθαν κοντά μου καὶ περπατούσαμε μαζὺ. Ὅταν ἀκούσαμε πίσω μας κρότον ὁμοιον μὲ αὐτοκινήτου καὶ εἶδαμε νὰ ἀναβαίνει στὴν πλαγιὰ πίσω μας ὁ ἐπιλεγόμενος Ἀβέρωφ. Οἱ ἄλλοι ἐστάθησαν εἰς στάσιν ἀμύνης. Ξαφνικὰ βρέθηκα μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους προσπαθῶν νὰ ριζώμεν τὸ θηρίον. Καὶ ἀφοῦ τις ἔφαγα ἀλλὰ καὶ μοῦ δώσανε γυρίσαμε συμπιλωμένοι στὸ στρατόπεδο.

Σὲ λίγο ἀκούσαμε προσκλητήριο καὶ τρέξαμε. Ὁ ἄγγλος Ναύαρχος ἤθελε νὰ δῇ ἑλληνικὰ παιχνίδια. Καὶ τότε ἀρχίσαμε. Ἐπειτα ἔγινε ἡ σκυταλοδρομία. Καὶ ἀφοῦ ἔφυγε ὁ Ναύαρχος τρέξαμε στὸ αὐτοσχέδιο θέατρο. Σὲ λίγο ἀρχισε καὶ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν ἀρχηγῶν κανεὶς δὲν εἶδε τίποτα διότι γιὰ νὰ δῇ κανεὶς ἔπρεπε νὰ ἔχει τοῦλάχιστον 5 ἀλλαξές κόκκαλα ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ ἐὰν κατὰ τύχην σπάσουν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ σκηνές εἶχον μαζευτεῖ. Καὶ κατὰ τις 8 πῆραμε πάλι τὸ δρόμο ποῦ μᾶς ἔφερνε στοὺς ἀμπελοκήπους....

Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ.

Ὑπενωματόρχης 3. Ο. Α. Ν. Π.

ΤΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΗΣ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

1ο. Ν' ἀκοῦς καὶ νὰ ἐκκελῆς ἐκείνα ποῦ σοῦ λένε οἱ ἀνώτεροί σου.

2ο. Νὰ μὴν ἀπομακρύνεσαι ποτὲ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ καταλισμοῦ χωρὶς τὴν ἀδεια τοῦ Ἀρχηγοῦ σου.

3ο. Νὰ εἶσαι τακτικὸς καὶ νὰ ἔχῃς τὰ πράγματα βαλμένα ἔτσι ὥστε ἅμα ζητήσης νὰ πάρῃς κάτι νὰ τὸ βροίσῃς εὐκόλα.

4ο. Νὰ μὴ μαλώνης ποτὲ μὲ τοὺς συναδέλφους σου, καὶ ἂν τύχῃ νὰ ἔχετε καμμιά διαφορὰ ἀναμεταξύ σας νὰ πηγαίνῃς γρήγορα στὸν Ἀρχηγό γιὰ νὰ σοῦ τῇ λύση.

5ο. Νὰ μὴ τρώγῃς ποτὲ μέσα στὴ σκητὴ ἀλλὰ πάντα ἔξω.

6ο. Ὅταν βροίσῃσαι στὴν πόλῃ νὰ εἶσαι πάντα εὐγενικὸς καὶ ἡσυχὸς σὰν καλὸς Μαθητευόμενος καὶ ὄχι σὰν παιδί τοῦ δρόμου.

7ο. Μὴν περιμένεις τίποτα ἀπὸ τοὺς ἄλλους καθένας θὰ κάμνῃ τίς δουλειές του μόνου του.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ ΑΓΑΠΗΣ

Εΐταν νύχτα χειμωνιάτικη λαμποκοπούσε ὁ οὐρανός· τ' Ἀστέρι ὠδηγοῦσε τοὺς Μάγους στὸ ἱερὸ Ἄντρο, ὅπου ταπεινά καὶ ἀθόρυβα εἶχε γεννηθεῖ ὁ Μεγάλος Θεός, ὁ τρανὸς Πρόσκοπος τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ. Σιωπὴ βαθεῖα καὶ ἀλλόκοτη, ὅλο μυστήριο βασίλευε, κ' ἡ φεγγαβολὴ τοῦ χιονιοῦ, ποῦχε παγώσει, λές κ' εἶταν τὸ προμήνυμα κάποιας αὐγῆς ποὺ δὲ θάμοιαζε μὲ τίς ἄλλες.

Ἀμέτροτο πλήθος ἀνθρώπων τὴν ὥρα κείνη σὲ ὀλάκρη τῆ γῆ, παραδομένην στὸν ὕπνο καὶ στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης, ἔβλεπαν, γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στὰ ὄνειρά τους, ὄνειρο ἀθῶο, ἀγγελικό, ποὺ ἄπλωνε στὴν ψυχὴ τους ἀπαλότητα καλωσύνης, γενναϊότητα καὶ ὁμορφιά στὴ σκέψη τους, καὶ στὰ χεῖλη τους ἀνέβαζε ἀλαφρὸ στεναγμὸ χαρᾶς.

* * *

Ἔτσι κὶ ὁ Ρωμαῖος Τίτος Βαλέριος κοιμόταν· μὰ δὲν ὄνειρευόταν ἡσυχά σὰν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὄνειρο ἀγάπης: Ἀπὸ βραδῆς εἶχε πέσει θυμωμένος, μὲ τὸ κεφάλι μολύβι ἀπὸ τὸ πιότὸ καὶ τὴ διασκέδαση, μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη ἀπὸ τὰ πάθη, μὲ τὴ σκέψη θολωμένη ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμό καὶ ἀπὸ τὸ μίσος του στὸ Μάριο Γζάλα· Μέσα στὸ τρικλίνιο τοῦ συγκλητικοῦ Πόπλιου Ρούφου, ὁ Γζάλα τόλμησε νὰ ρίξει ἐμπαιχτικὴ ματιὰ σ' αὐτὸν τὸν Ρωμαῖο πατρίτιο, νὰ τὸν προκαλέσει μπροστὰ σ' ὅλον τὰ μάτια γιὰ τὴ χτεσινὴ του ἀποτυχία στὸν Ἰππόδρομο, γιὰ τὸ πέσιμό του ἀπὸ τὸ κατάχρυσο ἄρμα μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ αὐτοκράτορα, ποὺ ἔκανε πὼς δὲν τὸ εἶδε τὸ πάθημά του ἀπὸ προσωπικὴ σ' αὐτὸν ἐχτίμηση! Ὁ Γζάλα ἰδὼ χτεσινὸς ἀπελευθερὸς! Ὁ αὐτοκράτορας τὸν ἔμπασε στὸν κύκλο τῶν εὐγενῶν, αὐτὸν τὸ βίβανσο στρατιώτη, γιὰ κάποιον τάχατε ἀνδραγάθημα στὸ πεδίο τῆς μάχης: Τῆ στιγμῆ ποὺ ἕνας σιδηρόφραχτος ἐχθρὸς εἶταν ἔτοιμος νὰ περάσει μὲ τὸ δόρατό του μιά γονατισμένη αἰχμάλωτη γυναῖκα μὲ τὸ παιδί της στὸν κόρφο της ποὺ ζήτησε τὸ ἔλεός του, αὐτὸς χύμηξε καὶ τοῦσπασε μὲ μιά σπαθιά τὸ ἐγκληματικὸ χέρι του κ' ἔπειτα μὲ μὴν ἄλλη τὸν ξάπλωσε νεκρό. Καὶ ὁ αὐτοκράτορας τοῦ εἶπε: «Ἐῖγε, Γζάλα· ἡ Ρώμη εἶναι περήφανη ἔχοντας σὰν καὶ σένα στρατιώτη καὶ ἀνθρώπου μαζύ». Καὶ τὸν ἀνέβασε ἴσαμε τὸν κύκλο τῶν πατρικίων, ἴσαμε τὸ τρικλίνιο τοῦ Πόπλιου Ρούφου, ἴσαμε αὐτὸν—τὸν Τίτο Βαλέριο, τὸν γαλαζοαίματο Ρωμαῖο, γιὰ νὰ περάσει μπροστὰ του προκλητικά, χοροῖδευτικά, ἀδιάντροπα, καὶ νὰ τοῦ θυμίσει πρόστυχα μὲ τὴ ματιὰ καὶ τὸ χαμόγελό του κάποιον ἀθέλητὴ του ντροπῆ! Ἄ! ἡ τιμὴ του εἶχε πληγωθῆ, —τὸ εἶναι του, ἡ ζωὴ του. Ὁ Γζάλα δὲν ἔπρεπε νὰ ξαναῖδει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας!

Στριγογύριζε στὸ κρεβάτι του βογγώντας, βλαστημώντας· σὲ λίγο ξύπνησε ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ φωνή: «Δὲν πρέπει νὰ ξαναῖδει τὴν ἡμέρα».

* * *

Σίμωνε τὸ γλυχοχάρωμα, κ' ὁ Βαλέριος βρισκόταν στὸ δρόμο μαζύ μὲ τρεῖς πιστοὺς ἀκολούθους του. Ὁ ρωμαϊκὸς λιθόστρωτος ἔρημος δρόμος ἀντιλαλοῦσε τὰ βήματά τους, ποὺ κάποιον ἀπόφαση ἔκανε βαρειά. Πέρασαν τὸ Φόρουμ καὶ βγήκαν πρὸς τὸν Τίβερε. Ὁ ποταμὸς κυλοῦσε ἡσυχά—ἡσυχά τὰ σκοτεινὰ νερά του. Ἐνα

πλοιαράκι εἶταν ἀραγμένο ἐκεῖ. Πήδησαν μέσα, κ' ἄρχισαν νὰ λάμνουν ἀντίθετα στὸ ρέμα. Τὸ πλοιαράκι πετοῦσε ζάτου ἀπὸ τὸ σπρώξιμο τῶν σιδηρένιων χερσῶν τῶν Ρωμαίων.

Ξάφνου ὁμως ἡ δύναμη ἔλειψε. Τὰ χέρια, σὰν παραλυμένα, παράτησαν τὰ κουπιά: Τὰ σκοτεινὰ νερά ἀντιφέγγισαν ἀπὸ κάποιον λάμψη μυστηριακῆ, καὶ, ζάτου ἀπ' αὐτὴ, τὰ πρόσωπα τῶν τεσσάρων ρωμαίων φρίναξαν ἐκστατικά κοιτώντας πρὸς τὴν ἀνατολή. Ἐνα τεράστιο πρωτοφανέρωτο ἄστρο λαμποκοποῦσε τυφλωτικά πρὸς τὸ γλωμοροδίνον μῆνυμα τῆς αὐγῆς, καὶ κινιόταν. Ἔτρεχε σχεδὸν χαμηλά, σκορπώντας γύρω του ἀνεκφραστὴ γλῶσσα.

Οἱ Ρωμαῖοι κοιτάχτηκαν. Τὰ μάτια τους ἔλαμψαν κ' αὐτὰ. Ἡ σκοτεινότητα τοῦ μίσους δὲν ἐσκέπαζε πιά τὴν ὄψη τους. Ἐνα βαθύψυχο χαμόγελο τὴν εἶχε γλυκάνει. Κοιτάχτηκαν ἐρωτηματικά, κοιτάχτηκαν εὐτυχημένα, βουβοὶ ἀπὸ ἀπορία καὶ ἀξήγητη χαρὰ.

Τὸ ρέμα τοῦ Τίβερε ἔειχε γυρίσει καὶ πάλι πίσω τὸ πλοιαρίο στὸν τόπο οὔτε λίγο πρὶν τὸχαν πάρει οἱ Ρωμαῖοι.

Ὁ Βαλέριος δὲν ἔφερε ἀντίσταση, ὁ Βαλέριος δὲν μίλησε. Ξαναγύρισε στὸ σπῆτι του. Ξαπλώθηκε σ' ἕνα θρόνι κ' ἀποκοιμήθηκε. Κ' εἶδε κ' αὐτὸς τώρα κάποιον ὄνειρο ἀγάπης,— ὄνειρο γλυκὸ κ' ἀλησιμόνητο.

Χαλάντρι, Δεκέμβρης 1927

Α.—Μ. Σ.

ΛΑΡΙΣΣΑ (Νοέμβριος).—Ὁ ἀεικίνητος ἰδρυτὴς Προσκοπιῶν Ὁμάδων κ. Σ. Βλάχος, ἀπὸ τὰ Προσκοπικὰ εὐγενῆ ἰδεώδη πάντοτε ἐμφορούμενος, κατέστησεν πραγματικῶς εὐτυχὴ τὴν Λάρισσαν ὅταν τὸν παρελθόντα Μάιον ἔδωκεν ἐνταῦθα τὰς ἰσχυρὰς βάσεις μιᾶς Προσκοπικῆς ὁμάδος. Τὰ παιδιὰ τῆς Λαρίσσης ἐφάνησαν ὅλα πρόθυμα εἰς τὴνπρόσκλησίν του καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν ἀμέσως 200 περίπου.

Ἐπηρεολοῦθησεν κατόπιν ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις 3 ὁμάδων ἐκ τούτων, μία σειρά διαφόρων μαθημάτων ὑπὸ εἰδικῶν καὶ διαρκῆς καθ' ἑβδομάδα συγγένθρωσις τῶν Ὁμάδων. Ἐπίσης ἐκδρομαὶ ἔγιναν ἀρκεταί, ὅστε οἱ Πρόσκοποι μας νὰ γνωρίσουν καλά ὅλα τὰ προάστεια καὶ περὶχωρα τῆς Λαρίσσης. Πρέπει ἰδίως νὰ ἐξαρθῆ ἡ ἔαρινὴ ἐβδομαδιαία κατασκήνωσις ἐν Ραφάνῃ, (χωρίον παρὰ τὸν Ὀλυμπον.). Ἐκεῖ, παρὰ τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου, οἱ Πρόσκοποι μας ἔζησαν μίαν ξέγνοιαστην ζωὴν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, χαρούμενοι καὶ ζωηροί, ἀσκούμενοι καὶ διδασκόμενοι, ὑπὸ τὰς ἀμέσους πάντοτε πατρικῆς ἐπιβλέψεις τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Πιπινοπούλου, τοῦ ἀντικαταστάτου τοῦ ἀλησιμόνητου μας κ. Βλάχου, ποὺ μᾶς ἄφισε διὰ νὰ μεταβῆ διὰ τὰς σπουδὰς του εἰς Αἰθῆνας! Ἐγκατέλειπε ὁμως πραγματικῶς ἀντικαταστάτην του ἀντάξιόν του,

Παρ' ὅλα ταῦτα ὁμως τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Προσκόπων δὲν διωτηρήθη, ἄγνωστον διὰ τί, ἀδιάπτωτον πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Μεγάλου μας Προσκοπικοῦ Ἰδεώδους. Ἡ νεολαία μας ἐδῶ προτιμᾷ ἀσυγκρίτως περισσότερον νὰ διασκεδάσῃ παρὰ νὰ καταγίνεται μὲ σοβαρὰ πράγματα. Οὗτοι σήμερον ὁ Προσκοπισμὸς ἐν Λαρίσσει εὐρίσκειται ἐν ὑφέσει ἀριθμῶν 2 μόνον πρὸς τὸ παρὸν Ὁμάδας. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον βεβαίως καὶ οἱ ὀλίγοι ἀναλόγως οὗτοι Πρόσκοποι νὰ ἐγκολπωθοῦν τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τοῦ Προσκοπικοῦ καὶ νὰ γίνον οὕτω καλοὶ ἄνθρωποι, ἀντάξιοι τοῦ ὀνόματος τῆς Πατρίδος των.

Δ. Μιρκαγετζης.

Ἐπαρχηγέων Β' Ὁμάδος Λαρίσσης.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΟΥ

Τὶ πρέπει λοιπὸν νὰ γίνεταί;

Ν' ἀγαπᾶμε τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ τὸ καθαρὸ νερὸ, νὰ ἀναζητοῦμε τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας καὶ νὰ μὴ ἀφήνομε νὰ περνᾷ οὔτε μία μέρα χωρὶς νὰ ἔχη ὑποβληθῆ κάθε μῦς, κάθε ὄργανον τοῦ σώματός μας εἰς κάποιαν ἰσχυρὰν κίνησιν, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον στιγμὴν. Εἰς ὅλην τὴν φύσιν ἡ ἀκίνησις εἶναι γὰρ τι ἀντικανονικὸν καὶ φέρει τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὸν πρόωρον θάνατον. Ἡ ζωὴ εἶναι κίνησις. διὰ τῆς κινήσεως αὐξάνονται καὶ συντηροῦνται αἱ μυϊκαὶ δυνάμεις μέχρι τῶν τελευταίων ὁρίων τοῦ κανονικοῦ βίου.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὴν πλοκὴν τῶν ἀποτελεσμάτων μετὰ αἰτία ἡ ἀσθένεια εἶνε ἀποτέλεσμα, τοῦ ὁποίου τὸ αἴτιον ἔγκειται εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, δυνάμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ δημιουργήσωμεν τὸ ἀντίθετον τῆς ἀσθενείας ἀποτέλεσμα δηλ. τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ὠραιότητα.

Ἐκαστος ἄνθρωπος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἰδίαν του εὐτυχίαν. Ἡ δὲ εὐτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγίαν καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς τίτλους καταγωγῆς καὶ τὰ ὄνεια κερφάλαια τὰ ὅποια ἡμπορεῖ νὰ κληρονομήσῃ ἢ νὰ μαζεύσῃ κανεὶς. Ὁ ἐπιχειρηματίας, ὁ ὁποῖος ἵνα ἀποκτήσῃ περιουσίαν δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ σκεφθῆ διὰ τὴν ὑγίαν του, θεω-

ρεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους ὡς πολὺ ἔξυπνος καὶ ἱκανός. Ἄλλ' ὅταν πρόκειται, ὅπως λέγουσιν, νὰ συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του, τοῦ συμβαίνει συνήθως ἐν ἀπὸ τὰ δύο ἢ πεθαίνει προώρως ἢ περνᾷ ζωὴν δυστυχισμένην, διότι τὸ ἀσθενὲς σῶμά του δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ χαρῆ καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐξοδεύῃ τὰ χρήματά του σὲ ἰατροὺς καὶ σὲ δίαιτες. Ὁ Τάκιτος ἔγραψε: «Ὅταν ὁ ἄνθρωπος φθάσῃ τὰ τριάντα χρόνια, εἴαν δὲν εἶνε ἡλίθιος, γίνεται πλέον ὁ ἴδιος ἰατρός τοῦ ἑαυτοῦ του». Ἄν εἰποῦμε ἀντὶ ἰατρός εἰδικώτερον ὑγιεινολόγος μόνον, ἢ φράσις παίρνει ὅλη τῆς τὴν ἀξίαν καὶ σήμερον. Φυσικὰ εἶναι περιπτώσεις, ποῦ εἶναι καλὸν νὰ παίρῃ καὶ ὁ ἴδιος ἢ εἶναι ἀνθρώπινον νὰ συστήσῃ εἰς ἄλλον νὰ πάρῃ κάποιο φάρμακον, ἀλλ' αὐτὲς εἶναι ἐξαιρέσεις καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ γίνουσι κανόν. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι κάθε φορὰ ποῦ παίρνομε φάρμακον, ὅτι δὴποτε καὶ ὅσον δὴποτε, ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὴν φυσικὴν ὑγίαν, ἐνῶ τούναντίον πλησιάζομεν πρὸς τὴν ἰδεώδη ὑγίαν κατατροπώνοντες τὴν ἀσθένειαν χωρὶς φάρμακα, εἴαν ἐπιχειρήσωμεν ἐγκαίρως νὰ προλάβωμεν τὴν προσβολὴν τῆς. Δὲν πρέπει ἐπομένως νὰ τρέχωμε στὸν ἰατρὸν καὶ τοῦ ζητοῦμε συνταγὴν ἀμέσως, ὅταν αἰσθανώμεθα τὸν ἑαυτὸν μας ἐλαφρῶς ἀδιάθετον, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ διερωτᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτὸν του: «Διατὶ λοιπὸν δὲν εἶμαι καλὰ ὅπως πρέπει».

Ἡ ὁμάς προσκόπων **ΝΟΥΣΡΕΤΑΗ** (Δράμας) μία ἐκ τῶν πλουσιωτέρων Ἑλληνικῶν ὁμάδων χάριν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Κοινότητος εἰς τὸ μέσον ὁ ἀρχηγὸς κ. Μ. Περάκης

Ἄν εἶναι εἰλικρινής, θὰ ἔπρεπε γενικῶς ἴσως νὰ ἀπαντήσῃ: «Διότι δὲν φροντίζω νὰ ἐνδυναμώσω τὸ σῶμα μου διὰ φυσικῶν μέσων. Τοῦλάχιστον ἄς ἀρχίσω ἀπὸ τώρα, ἵνα ἀποφύγω τοῦ λοιποῦ τῆς ἀσθένειας». Εἶναι πολὺ ὀλίγον ἔξυπνος ὁποῖος χρησιμοποιεῖ πάντοτε φάρμακα εἰς κάθε περίστασιν ποῦ τοῦ παρουσιάζεται, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἀνόητος ἂν ἀφήνῃ νὰ παρασύρεται ἀπὸ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀσυνειδήτους φαρμακοποιούς, ποῦ λανσά-

ρουν τὰ διάφορα σπесиαιτέ τους στήνοντες παγίδα στοὺς ἀμαθεῖς καὶ στοὺς εὐπίστους.

Δὲν ὑπάρχουν ἐλιξίρια μακροβιότητος, οὔτε διαβολικὰ συμβόλαια, ὅπως συνηθίζουν νὰ τὰ ὀνομάζουσι, τὰ ὅποια ν' ἀποδίδουσι τὴν ζωτικότητα εἰς ὅσους τὴν κατεσπατάσῃ. Ἡ πραγματικὴ φιλοσοφικὴ λίθος εἶναι ἀπλοῦστατα ὁ κανονικὸς τρόπος τῆς ζωῆς. Εἶνε πράγματι παράξενον, ἕνα πρᾶγμα τόσο εὐκόλο νὰ μὴ κατανοητῆ οὔτε ἀπὸ τοὺς

μορφωμένους ακόμη· ἐγὼ βλέπω ἓνα μόνον λόγον, ποῦ νὰ δικαιολογῇ τὴν γενεϊκὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν ὑγείαν: τὴν ὀζνηρίαν.

Τῷ ὄντι εἶνε εὐκολώτερο νὰ καταπίνῃ ζανεὶς χάπια ἢ σκονάκια καὶ ποτήρια μεταλλικοῦ νεροῦ ἢ νὰ ὑποβάλλῃ τοὺς μῦς του σὲ κόπο ἔστω καὶ γιὰ ἓνα μόνο τέταρτο τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην. Θεωρεῖται ἐπίσης εὐγενικώτερο νὰ ζάνῃ ζανεὶς διαίταν τῆς μόδας ἢ νὰ καταβιβάζεται σὲ ζουέξ ἀσκήσεις γυμναστικῆς. Πόσο ὁμοῦ ἀξιολύπητοι εἶνε οἱ δυστυχεῖς αὐτοί, ποῦ ἀπὸ σνομπισμό σζέπτονται ἔτσι.

Ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν κυρίως εἶνε βέβαια δουλειὰ τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' ὡς γνωστὸν δὲν εἶνε τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴ πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν. Εἶνε ἀνάγκη ἐπομένως διὰ τὴν πρόληψιν αὐτὴν τῶν ἀσθενειῶν νὰ σχολῆται ὁ καθένας ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἑαυτὸν του. Δὲν ζοῖμα δυστυχῶς στὴν Κίνα, ὅπου λέγεται πληρώνουν τοὺς ἱατροὺς διὰ νὰ διατηροῦν τοὺς ἀνθρώπους ὑγιεῖς. Ἀλλὰ ὅτι μᾶς ζητεῖ ἢ φύσις διὰ νὰ μᾶς ἀξασφαλίσῃ τὴν εὐεξίαν ἐν γένει, εἶνε πολὺ ἀσήμαντο μπροστὰ σὲ ὅτι μᾶς κοστίζουσι τὰ φάρμακα καὶ οἱ ἱατροί. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τοῦ ὁποίου εἶνε ἐκπληκτικὴ συνήθως ἡ ὑπομονὴ στὴς κακὰς θεραπείας, μᾶς ἀνταποδίδει ἀπέσως τὴν εὐγνωμοσύνη του, ὅταν τὸ προσέξωμεν ὀλίγον. Ἐφ' ὅσον ὁ τρόπος αὐτὸς εἶνε ἀσφαλής, ταχύς καὶ διαρκὴς χωρὶς πληρωμὰς καὶ δαπανηρὰς ἐγκαταστάσεις ἐιδιῶν μηχανημάτων, διατὶ νὰ μὴ τὸν δοκιμάσωμεν;

Μετάφρασις:

Ταγματάρχου: Ε. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΕΑ

Σ Υ Ρ Ο Σ

Μὲ χαρὰν ἠκούσαμεν τὴν ἴδρυσιν Ὁμάδος Προσκόπων εἰς τὴν γείτονα καὶ φιλιτῆν μας Τῆνον, τῆς ὁποίας τὰ τέκνα ἐκόσμουν ἄλλοτε τὰς φάλαγγας τῶν ἐδῶ προσκόπων μας.

Δίχως ἐπιδείξεις, ἀλλὰ μόνον μὲ ἔργα οἱ πρόσκοποι μας ἀλματωδῶς ποσοδεύουν καὶ συνεχῶς ἐργάζονται πρὸς κινήσεις ἠθικῶν χαρακτήρων, πρὸς ἀπόκτησιν γνώσεων καὶ πλήρους ὑγείας τῶν μελλόντων πολιτῶν μας.

Μὲ ἐκδρομὰς, μὲ πυροσβεστικὰ καὶ ἄλλα γενεϊὰ γυμνάσια, μὲ παράδοσιν διαφόρων γνώσεων, μὲ ἀσπληροτέρων ἐφαρμογῶν τῶν διαταγῶν καὶ κανονισμῶν καὶ μὲ τὰς ὀφελιμοτάτας διαλέξεις ἐκ μέρους διαφόρων βαθμοφόρων πρὸς τοὺς συναδέλφους των, οἱ πρόσκοποι μας θὰ γίνουσι τέλειοι. Ἐξαίαν διαλέξεις κατὰ σειράν οἱ βαθμοφόροι Ἀντώνιος Πρόκος περὶ ἀλληλοβοηθείας καὶ περὶ ὀφελείας τῶν ἀρίστων πολιτῶν εἰς τὴν Πατρίδα μας, Δημ. Ἐξαρχος, περὶ ἐλεημοσύνης. Δημ. Λιβέριος, περὶ τῆςμεγίστης βλάβης τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Φραγ. Μηλαῖος, περὶ χρημάτων καὶ τῆς καλῆς διαθέσεως αὐτοῦ.

Καὶ ἤδη εἶνε ἔτοιμοι νὰ γάμουν τοιαύτας οἱ κ. Μάρκος Πελοποννήσιος, Γ. Μοριάτης, Μάρκος Ἐξαρχόπουλος, Νικόλαος Πόγκας καὶ ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἐφορος τῶν Προσκόπων περὶ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ Κομμουνισμοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ὑπηγαζουσῶν καταστροφῶν.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἡ Βα ὁμὰς Κερκύρας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν συμπαθῆ εἰς ὅλους ἀρχηγόν της Κον Μπέρον γάμνει μία σιγανὴ Προσκοπικὴ ἐργασίαν παρὰ τὰ ἐμπόδια καὶ προσκόματα ποῦ βρῖσκει ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας· τὴν τα τελευταῖως ἀγοράσαμε καὶ διατρέφουμε πλείονα οἰκιακὰ ζῶ, καὶ μετ' ὀλίγον ἴθι φρεψομε διγγορα ἀνθη, ἐκπληροῦντες τοιοτοτρόπως τὸ ΣΤ' ἀρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Δ. ΠΕΦΑΝΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Πῶς τὰ γνωρίσματα

τῶν διαφόρων μεταδοτικῶν νόσων

1) Ὑστρακίτις. — Πυρετός, πονοκέφαλος, ἀμυδαλίτης καὶ σὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐξάνθημα.

Τὸ μικρόβιον φωλιάζει στὸ στόμα καὶ στὰ λέπια τοῦ δέρματος.

2) Εὐφλογία. — Πονοκέφαλος, μεγάλος πυρετός, ἐμετός, καὶ πόνο στὴ μέση, τὴν τρίτη ἡμέρα ἐξάνθημα (φύσεως μικρὰς μὲ πύο).

3) Λιφθερίτης. — Ἐλαφρὸ πονοκέφαλο μὲ μέτριον πυρετὸ, καὶ στὸ φάρυγγα μικροὶ λευκοὶ κόκοι.

4) Μηνιγγίτης. — ὅπως καὶ ἡ διφθερίτης μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ μικρόβιον μεταδίδεται εἰς τοὺς μήνιγγας καὶ εἶναι πολὺ πλέον ἐπικίνδυνος τῆς διφθερίτιδος ἰδίως ἢ ἐγκεφαλονοτιαία μηνιγγίτης.

5) Ἐξάνθηματικὸς Τύφος. — δυνατὸς πυρετός, πονοκέφαλος καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐξάνθημα ὅμοιον μὲ τῆς ἰλαρᾶς.

Πῶς νὰ γνωρίζεις νὰ κρύπτεσαι

1) Φροντίζε τὸ ἔδαφος νὰ μὴ ἔχῃ διαφορετικὸ χρῶμα τῶν ρούχων σου.

2) Δὲν πρέπει νὰ κινήσαι.

3) Ὅταν ἔχεις σκούρα ρούχα νὰ κρύπτεσαι σὲ σκοτεινοὺς θάμνους ἢ ὑπὸ σκιάν.

4) Ὅταν εὐρίσκεσαι ἐπὶ λόφων νὰ μὴ παρουσιάζεσαι εἰς τὴν κορυφὴν ἐὰν δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταβῆς πρηνῆς καὶ μετὰ προσοχῆς νὰ ἰδῆς τὸν ἐχθρόν.

5) Τὴν νύκτα νὰ κρύπτεσαι μέσα σὲ χανδάκια.

6) ὅταν βαδίξεις νὰ ἀποφεύγῃς τὸν κ. ὅτον καὶ νὰ βαδίξεις ἀκροποδητὶ διότι ἀκούεται τὴν νύκτα περισσότερο καὶ τὸ ἔλαφρότερον πάτημα.

7) ὅταν παρατηρῆς ἀπὸ βράχον ἢ πρόχωμα νὰ βλέπῃς ἐκ τῶν πλαγιῶν.

8) ὅταν παρακολουθῶμεν ἄνθρωπον πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸν ἄνεμον ἀντίθετα.

9) Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν πόθεν φυσᾷ ὁ ἄνεμος σαλιώνομεν τὸ δάκτυλό μας τὸ ὑψώνομεν καὶ ὅπου ἐννοήσωμεν δροσιὰ ἀπὸ κεῖ φυσᾷ ὁ ἄνεμος.

Καθαριότης καὶ ὑγιεινὴ Στρατοπέδου

1) ὅταν πρόκειται νὰ στρατοπεδεύσῃς εἰς ἓνα μέρος πρώτη σου δουλειὰ εἶναι νὰ φροντίσῃς διὰ τὸ νερὸ ἐὰν εἶνε πόσιμον εἶδ' ἄλλως νὰ τὸ ἀποστειρώσῃς μὲ βράσιμο ἢ διὰ λυσιν Ἰωδίου.

2) Ἀμέσως νὰ κατασκευάζῃς λάκκο διὰ τὰ σκουπίδια τὸν ὅπονον ὁμοῦ νὰ σκεπάζῃς μὲ γημίση ἢ ὅταν θὰ ἀναχωρήσῃς.

3) Ἡ Ἐνωμοτεία τῆς ὑπηρεσίας νὰ προσέχῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποχωρητηρίων νὰ σκεπάζονται κάθε βράδου, καὶ νὰ ἀνοίγοντα νέαι.

4) Ἐὰν στρατοπεδεύσωμεν πλησίον θαλάσσης ὀφείλομεν νὰ κάμνωμεν ἀπὸ ἓνα λουτρόν τὴν ἡμέραν τὸ ἐλάχιστον. Ἐὰν εἴμεθα μακρὰν τῆς θαλάσσης ψυχρολουσίαν μὲ σφουγγάρι.

5) Τὰ μαγειρικὰ σκευῆ πάντοτε καθαρὰ καθὼς καὶ τὰ κουταλοπήρουνα τὰ ὁποία πρέπει νὰ τρίβωμεν μὲ χῶμα καὶ νὰ τὰ ξεπλένωμεν κατόπιν μὲ νερὸ.

6) Τὰ ἀποφύγια νὰ μὴ ῥίπτονται κατὰ γῆς διότι μα-

ζεύονται μυίγες που φέρουν όλας τὰς ἀσθενείας.

7) Κάθε πρωί νὰ ἀερίζομεν τὰ ρούχα μας καὶ τῆς κουβέρτης μας. καὶ νὰ μένουν στὸν ἥλιο τοῦλάχιστον μίαν ὥραν.

8) Αἱ σκηναὶ νὰ ἀερίζονται καὶ μέσα νὰ εἶναι πολὺ καθαραί.

9) Ἡ τροφή τοῦ στρατοπέδου πρέπει νὰ εἶναι θρεπτικὴ καὶ ὄχι ἡ ἰδίᾳ.

10) Πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ μέρη ποῦ ἔχουν ἔλξη διὰ νὰ στρατοπεδεύσωμεν, ἐὰν ὁμως παρουσιασθῇ ἀνάγκη τότε πρέπει νὰ πάρωμεν κινίνο κάθε πρωί ἕνα οἶ μικροὶ καὶ δύο οἶ μεγάλοι.

14) Προσέχετε διότι εἶναι δυνατόν ἐκ τοῦ ὕδατος ἢ μολυσμένη τροφῆς νὰ προσβληθῇ κανεὶς ἀπὸ διάρροϊαν, τότε δέκα σταγόνες λαβδάνου σὲ μιὰ κουταλιά ρετινόλαδαν εἶναι τὸ φάρμακόν της, τὴν διάρροϊαν ἐὰν δὲν τὴν προσέξωμεν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς γυρίσῃ σὲ δυσεντερίαν καὶ τότε διατρέχομεν κίνδυνον.

12(Προτοῦ μεταβῆς διὰ στρατοπέδου στείλε προπομπὸν ἵνα ἐξετάσῃ καὶ εὑρῇ τὸ κατάλληλον μέρος προσεχοῦς συνάμα μὴ τυχὸν καὶ εἶχε κατασκηνώσῃ καὶ ἄλλη ὁμάς πρὶν ὁπότε ἀπαγορεύεται νὰ κατασκηνώσῃ.

Γ. ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΙΟΣ

Ἀρχηγὸς Σύρου.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1970 μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, ἔν στρατεύμα Πρώσων στρατιωτῶν ἐτρατοπέδευσε εἰς τὴν Πολίχνην Μπουγκιβά. Ἡ πρώτη ἐργασία ποῦ ἔκαμεν ἦτο νὰ συνδέσῃ τὴν Πολίχνην Μπουγκιβάλ μετὰ τὰς Βερσαλλίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔμενε τὸ Κόριον Σῶμα διὰ τηλεγραφικῆς Γραμμῆς. Τὴν ἄλλη μέρα ἠδρον τὰ σύρματα κοιμένα, τὰ ἀντεκατέστησαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν εὐρέθησαν κοιμένα. Αὐτὸ ἐπηρεασθῆσε κάμποσο καιρὸν ὅταν μιὰ μέρα συνελήφθη ὁ ἔνοχος καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Στρατεύματος ὅστις τὸν ἠρώτησεν: «Πῶς ὀνομάζουσαι!

— Φραγκίσκος Ντέμπεργκ. Εἶσαι σὺ ποῦ κόβεις τὰ τηλεγραφικὰ μας σύρματα; Μάλιστα εἶμαι ἐγώ, γιατί τὰ κόβεις; διότι εἶσθε ἐχθρὸς τῆς πατρίδος μου. Ἄν ἀπελευθρωθῆς θὰ τὰ ξανακόψης; Ναί, γιατί; Διότι εἶμαι Γάλλος.»

...Κατεδικάζουσαι εἰς θάνατον. Μόλις τὸ ἔμαθον οἱ κάτοικοι τῆς Πολίχνης ἐπρότειναν εἰς τοὺς Πρώσους νὰ τὸν ἐξαγοράσουν, ἀλλὰ μόλις τὸ ἔμαθεν ὁ Φραγκίσκος Ντέμπεργκ εἶπεν: «δὲν θέλω νὰ πληρώσουν γιὰ νὰ μοῦ σώσουν τὴν ζωὴν, διότι αὐτοὶ θὰ ξαναρχίσω τὸ καθήκον μου, ὡς Γάλλος Πολίτης.» τὰς 26 Σεπτεμβρίου ὁ Ἡρώς Φραγκίσκος δὲν ὑπῆρχεν πλέον διότι τὸν εἶχον κρεμάσει οἱ Πρώσοι.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Θεόδωρος Πεφάνης

Πρόσκοπος τῆς Ὀμάδος Κερκύρας.

Ἡ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΛΑΣΗΘΙΟΥ

Κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Στρατηγοῦ Λέσου, συνετελεσθῆσαν ἐκθέσεως τοῦ Τ. Ε. Ἡρακλείου κ. Κατεχάκη ὁ Ἐπιτελάρχης ἀντιστρατήγου κ. Βλαχοπούλου ἐξέφρασε τὴν ευαρέσκειάν του, ὡς πρόεδρος τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, εἰς τὸν κ. Νομάρχην Λασηθίου διὰ τὴν ὑπερ τῶν προσώπων δράσιν του.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ

Μία φορὰ καὶ ἕναν καιρὸν ἔζη ἕνας παπουτζῆς ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ πταίῃ ἦτο τόσοσ πτωχός, ὥστε δὲν τοῦ ἔμεινε τίποτε ἄλλο παρὰ δέρμα δι' ἕν μόνον ζεύγος ὑποδημάτων. Ἐκοψε τὸ βράδου τὸ δέρμα μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμεν ὑποδήματα αἰεπειδὴ εἶχεν ἡσυχον τὴν συνείδησίν του ἔπυσε εἰς τὸ κρεβάτι του ἔκαμε τὴν προσευχὴν του καὶ ἀπεκοιμήθη. Τὸ πρωί, ὅταν ἐτελείωσε τὴν προσευχὴν του καὶ ἠθέλε νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν του, εὐρέθησαν καὶ τὰ δύο ὑποδήματα ἐνώπιόν του ἐτελῶς ἔτοιμα ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐθαύμασε καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ εἶπῃ. Ἐπῆρε τὰ ὑποδήματα εἰς τὰς χεῖρας του διὰ νὰ τὰ παρατηρήσῃ καλλιτέρον: ἦσαν τόσοσ καλὰ ἐργασμένα, ὥστε καμμία βελονία δὲν ἦτο στραβή, ἀκριβῶς σὰν νὰ ἦτο ἀριστοῦργημα. Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν εἰς πελάτης, καὶ ἐπειδὴ τὰ ὑποδήματα τοῦ ἦσαν πολὺ, ἐπλήρωσε περισσότερον παρὰ συνήθως, καὶ ὁ παπουτζῆς μετὰ τὰ χρήματα ἠγόρασε δέρμα διὰ δύο ζεύγη παπουτσιῶν. Τὰ ἔκοψε τὸ βράδου καὶ ἠθέλε νὰ τὰ ἐργασθῇ μετὰ κενούργειον θάρρος ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐχρειάσθη διότι ὅταν ἐσηκώθη ἦσαν ἔτοιμα καὶ οὔτε οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἔλειπαν, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔδωσαν τόσοσ πολλὰ χρήματα ὥστε δέρμα διὰ 4 ζεύγη ὑποδημάτων. Καὶ τὸ πρωί εὐρε πάλιν τὰ 4 ζεύγη ἔτοιμα καὶ οἶτω ἐξηκολούθησε ὅτι ἔτοιμάζε τὸ βράδου νὰ τὸ εὐρίσκῃ τὸ πρωί ἔτοιμον, ὥστε ἀπέκτησε πάλιν χρήματα διὰ νὰ ζῇ τιμίως. Ἐνα βράδου ὀλίγον πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ὅταν πάλιν ἔκοψε ὑποδήματα πρὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῇ εἶπεν εἰς τὴν γυναῖκα του. «Τί σκέπτεσαι, εἰν ἐμέναμεν αὐτὴν τὴν νύκτα νὰ ἰδοῦμεν ποῖος μᾶς βοηθεῖ;» Ἡ γυναῖκα ἦτο εὐχαριστημένη καὶ ἠναψεν ἕν φῶς. Τότε ἐκρύβησαν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δωματίου ὀπισθεν τῶν φορεμάτων τὰ ὁποῖα ἦσαν κρεμασμένα, καὶ ἐπρόσεξαν. Ὅταν ἦλθαν μεσάνυχτα, τότε ἦλθαν δύο μικροὶ, γυμνοί, τιποτένιοι ἀνθρωπάκηδες, ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ παπουτζῆ, ἐπῆραν ὅλην τὴν κοιμένην ἐργασίαν καὶ ἤρρισαν μετὰ τὰ δακτυλάκια των νὰ ρίπτουν τόσοσ γρήγορα ὥστε ὁ παπουτζῆς ἀπὸ θαυμασμὸν δὲν ἠδύνατο νὰ στρέψῃ τὰ μάτια του. Δὲν ἐσταμάτησαν πρὸ τοῦ νὰ τελειώσουν ὅλα καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμα εἰς τὸ τραπέζι, τότε ἐπήδησαν γρήγορα ἀπ' ἐκεῖ.

Τὴν ἄλλην πρωίαν εἶπεν ἡ γυναῖκα οἱ μικροὶ ἀνθρωποὶ μᾶς ἔκαμαν πλουσίους, πρέπει νὰ δεῖξωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Τρέχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς κανέν ἔνδυμα εἰς τὸ σῶμα τους, καὶ κρυώνουν. Σείψου θὰ τοὺς κάμω ὑποκαμισάκια, σουρτουκά καὶ παντελονάκια, ὡς καὶ ἕν ζευγαράκι ὑποδηματάκια. Καὶ ὁ ἀνδρας εἶπεν, «Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος μετὰ αὐτό. Τὸ βράδου ἀντὶ τῆς προετοιμασμένης ἐργασίας ἔβαλαν τὰ ρουχάκια καὶ ἐκρύφθησαν διὰ νὰ ἴδουν πῶς θὰ ἐφέροντο οἱ ἀνθρωπάκηδες. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἦλθαν κηδῶντα καὶ ἠθέλαν νὰ ἀρχίσουν τὴν ἐργασίαν ὅταν ὁμως δὲν εἶδον ἐργασίαν, ἀλλὰ τὰ ἔτοιμα ἐνδύματα κατ' ἀρχὰς ἐθαύμασαν, μετὰ εἶδον μίαν μεγάλην χαρὰν. Μετὰ τὴν μεγαλειτέραν ταχότητα ἐνεδύθησαν καὶ ἐτραγοῦθησαν.

Εἶμεθα σὰν παιδιὰ εὐμορφα καὶ καλοντυμένα.

Τί θέλομεν νὰ εἶμεθα ράπται.

Τότε ἐπηρεασθῆσαν καὶ ἐχόρευαν ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὰς κερζέλας καὶ τοὺς μπάγγους. Ἐπὶ τέλος ἐχόρευσαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Καὶ ἀπὸ τότε δὲν ξαναεπέστρεψαν, ἀλλὰ εἰς τὸν παπουτζῆ ἐπήγαγαν ὅλα πολὺ καλὰ, καὶ ὅτι ἔκαμεν τοῦ ἔφρεν εὐτυχίαν.

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟ Α. ΤΑΞΕΩΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ

Πρόσκοπος α. Τάξεως

Με ὅσα θὰ μάθης μέσα σ' αὐτὸ τὸ 'Εγκόλιον θὰ γίνῃς Α. τάξεως πρόσκοπος, δηλ. θὰ φτάσης στὸν τελευταῖο προσκοπικὸ βαθμὸ.

Φυσικὰ σοῦ ζητοῦμε πράματα λίγο δυσκολώτερα ἀπὸ πρὶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ φτάσης ἐκεῖ πού ἔφτασες θὰ πῆ πῶς εἶσαι πιά καλὸς καὶ συστηματικὸς πρόσκοπος καὶ ἔτσι δὲ θὰ βρῆς καμιά δυσκολία νὰ τὰ μάθης. Λοιπὸν αὐτὰ πού πρέπει νὰ μάθης ἐκδέτονται ἐδῶ στὴ σειρὰ, χωρισμένα σὲ ἔντεκα κεφάλαια.

1. Ἑλληνικὴ Πατρίδα

Αὐτὰ ἔλεγαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸ 2500 ἐτῶν στοὺς πρέσβεις τῆς Περσίας γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα:

« Οὐτε χρυσάφι βρίσκετε τόσο στὸν κόσμον οὔτε τόπος
 > τόσο πλούσιος καὶ ὡραῖος, γιὰ νὰ μᾶς τὸν χαρίσῃ ὁ
 > Ξέρξης καὶ νὰ πάψωμε νὰ τὸν πολεμοῦμε προδίνον-
 > τας τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ἀδιαφορῶντας γιὰ
 > τὴν ἐρήμωση τῆς χώρας μας, γιὰ τὸ κάψιμο τῶν
 > σπιτιῶν μας, ἀφήνοντάς τα ὅλα στὸ ἔλεος τοῦ ἐχθροῦ,
 > θὰ ἐξακολουθήσωμε τὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴν Ἑλλά-
 > δα. Ὅπου ρεῖ ἑλληνικὸ αἷμα στὶς φλέβες τῶν ἀν-
 > θρώπων, ὅπου μιλοῦν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὅπου
 > λατρεύουν τοὺς θεοὺς τοὺς ἑλληνικοὺς καὶ τιμοῦν τὰ
 > ἑλληνικὰ ἴδη, ἐκεῖ εἶναι Ἑλλάδα. Γι' αὐτὴ τὴν
 > Ἑλλάδα καὶ ἓνας μόνον Ἀθηναῖος ἂν μείνῃ ζωντανὸς
 > θὰ πολεμήσῃ, καὶ μετὰ τὸν Ξέρξη ποτὲ δὲν θὰ συνθη-
 > κολογήσῃ».

Καὶ ὁ μεγάλος ἀγῶνας τελείωσε ἔνδοξα! Παντοῦ μέσα στὰ σύνορα τῆς χώρας, ὅπου ἡ καταγωγή, ἡ γλῶσσα, ἡ θρησκεία καὶ ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρας ἔκρινε τοὺς ἀνθρώπους σὲ μιὰ ἀδιαίρετη ἐθνικὴ ομάδα, τὴν ἑλληνικὴ, ἀπὸ τὸ Ἴόνιον ἕως τὸ Βόσπορον, ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον ἕως τὴν Τραπεζοῦντα, τὴν Παμφυλία καὶ τὴν Κύπρον, παντοῦ ἦταν Ἑλλάδα!

Μόλις ἓνας αἰῶνας εἶχε περάσει καὶ ἔγιναν ἑλληνικοὶ ὅλοι οἱ ἀπέραντοι τόποι, πού εἶχαν γιὰ μητρικὴ τους γλῶσσα τὰ ἑλληνικὰ, τόποι ὅπου ἡ θρησκεία ἢ ἑλληνικὴ καὶ τὰ ἴδη τὰ ἑλληνικὰ, ἐνώσανε δεκάδες ἑκατομμύρια ἀνθρώπους μὲ σὲ ἐθνικὴ ομάδα! Ἀπὸ τὰ Ἀζορ-κεραῖνια ὡς τὴ Μαύρη θάλασσα, ὡς τὸν Καύκασον καὶ ὡς τὸν Εὐφράτη, ὡς τὴν Ἀραβία καὶ ἕως τὸ Νεῖλον!

Καὶ γιὰ καιρὸ, γιὰ αἰῶνες πολλοὺς, ἡ Οἰκουμένη ὅλη ἦταν Ἑλλάδα. Ὑστερὰ ἀπὸ 1500 χρόνια Ἑλλάδα ἔμεινε μονάχα ἀπὸ τὴν Κρήτη ὡς τὴν Ἡπειρον, ἀπὸ Μακεδονία ὡς τὸν Πόντον, ἀπὸ τὴ Καππαδοκία ὡς τὴ Συρία, καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ χώρες εἶχαν τοὺς ἴδιους νόμους, τὴν ἴδια θρησκεία, τὰ ἴδια ἴδη, τὴν ἴδια γλῶσσα.

Ἡ εὐτυχία ὁμως αὐτὴ δὲ βάσταξε καὶ ἡ κακὴ μοῖρα ἔφερε τὸν Τοῦρκον στὴ μεγάλη Ἑλλάδα τῆς χριστιανικῆς αυτοκρατορίας τῆς Ἀνατολῆς, στὴ Μικρὰ Ἀσία. ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα ὡς τὸν Εὐφράτη, ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ὡς τὴν Προύσα. Τὸν ἔφερε στὴν Εὐρώπην στὴ Καλλίπολη καὶ στὴν Ἀνδριανούπολη, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὰ Γιάννενα. Τὸν ἔφερε στὴν αἰῶνια πόλη τοῦ χριστιανι-

σμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, στὴν Κωνσταντινούπολη. Τὸν ἔφερε στὴ δαιμονία πόλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὴν Ἀθήνα!

Ἀλλὰ ὅλες αὐτὲς οἱ χώρες, πού εἶχαν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἑλληνικὴ θρησκεία, ἑλληνικὰ ἴδη, ἔμειναν ἐνομιμένες. ἔμειναν ἡ ἴδια ἀχώριστη ομάδα, τὸ ἔθνος τὸ μαρτυρικὸ πού ταλαιπωρήθηκε, βασανίστηκε, μαρτύρησε!

Καὶ ἡ Ἑλλάδα ἔζησε, ἀναστήθηκε, πολέμησε, αἰματοκυλίστηκε, ἔγινε ἥρωική, μιὰ καινούρια Ἑλλάδα, πού ἐνομιμένη φωνάζει σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμον:

«Κάψτε τὰ σπίτια μου, ρημάξτε τὴν χώρα μου. ἐγὼ θὰ
 > τὸν ἐξακολουθήσω. Ὅπου μιλιέται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσ-
 > σα, ὅπου χτυπᾷ ἑλληνικὴ καρδιά καὶ ὅπου τὸ ὄνομά
 > μου λατρεύεται, ἐκεῖ εἶναι ὅλοι τέκνα μου. Ἐγὼ
 > εἶμαι ἡ μητέρα τους. Ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου δὲ θὰ
 > τοὺς πάρῃ κανένας».

Θρησκεία.

Ἡ θρησκεία τοῦ κράτους εἶναι ἡ Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξη, ἐνομιμένη δογματικὰ μετὰ τὴ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Δικαιώματα τοῦ Πολίτη.

Τὸ Σύνταγμα ἐξασφαλίζει σὲ κάθε Ἑλληνα αὐτὰ τὰ δικαιώματα.

1. Ἰσότητα μπροστὰ στὸ νόμο, δηλ. ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀδιάφοροι ἂν εἶναι πλούσιοι ἢ φτωχοί, γραμματισμένοι ἢ ἀγράμματοι μπροστὰ στὸ νόμο εἶναι ὅλοι ἴσοι.

2. Προσωπικὴ ἐλευθερία. Κανένας δὲν εἶναι δούλος, οὔτε μπορεῖ κανεὶς νὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ κάμῃς κάτι πού δὲ θέλεις.

3. Δικαιοσύνη. Γιὰ κάθε κακὸ πού θὰ κάμῃ ὁ πολίτης θὰ τὸν δικάζουν δικασταί. Δὲν μπορεῖ νὰ τιμωρηθῆς ἂν δὲ δικαστεῖς σύμφωνα μετὰ τὸν ποινικὸ νόμο.

4. Ἐλευθερία γνώμης. Οἱ πολῖτες μποροῦν νὰ συνέρχονται ἐλεύθερα.

5. Ἐλευθερία συνεταιρισμοῦ. Οἱ πολῖτες ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐνώνωνται καὶ νὰ κάνουν Σύνδεσμον ἢ ἓνα ὅποιο-οδήποτε Σωματεῖο.

6. Τὴν ἀσυλία τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν μπορεῖ δηλαδὴ νὰ μπῆ ἓνας ιδιώτης ἢ καμιά ἀρχὴ στὰ σπίτια πολιτῶν χωρὶς τίς διατυπώσεις πού ἀπαιτεῖ ὁ νόμος.

7. Ἐλευθεροτυπία. Νὰ μπορῆ ἐλεύθερα νὰ δημοσιεῖ ὁ καθένας ὅτι θέλει, πρέπει μόνον νὰ προσέχη νὰ μὴν προσβάλλῃ τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου, γιὰ τὴν ὅταν τιμωρηθῆ.

8. Σεβασμὸ τῆς ιδιοκτησίας.

9. Σεβασμὸ τοῦ μυστικοῦ τῶν ἐπιστολῶν. Δὲν ἔχει κανένας τὸ δικαίωμα ν' ἀνοίγῃ τὰ ξένα γράμματα. Ἐννοεῖται ὅλα αὐτὰ τὰ δικαιώματα ἢ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ παύουν νὰ θάραχουν ὅταν, σύμφωνα πάλι μετὰ τὸ σύνταγμα κηρυχθῆ ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ἐκπαίδευση.

Ὅλη τὴν ἐκπαίδευση τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν τὴν ἐπο-

πτεύει τὸ κράτος. Ἡ δημοτικὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ γὰρ ὅλους καὶ τὴ δίνει τὸ κράτος χάρισμα.

Στρατολογία.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπηρετήσουν στρατιῶτες, ἂν δὲν εἶχαν καμιὰ πάθησιν, καὶ νὰ φροντίζουν πάντα νὰ βοηθᾶνε τὸν τόπο τους.

Μοναρχία καὶ ἐξουσία τῆς πολιτείας.

Γιὰ ὅλες τῆς ἐξουσίας τῆς πολιτείας τὸ Ἔθνος ἀναγνωρίζει μίαν μόνον πηγὴν: τὸ σύνταγμα. Ἀπ' αὐτὸ βγαίνουν ὅλες οἱ ἐξουσίες.

1. Ἡ Νομοθετικὴ. Αὐτὴ κάνει τοὺς νόμους, μὲ τοὺς ὁποίους λειτουργεῖ τὸ κράτος, τὶς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν τὴν προστασίαν τους κλπ.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ. Οἱ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ καὶ ὁ πρὸς ἐπιτελοῦν καὶ ἐφαρμόζουν τὶς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς,

3. Ἡ Δικαστικὴ. Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ δικάσουν οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀναγνωρισμένοι.

Ἡ Βουλὴ.

Ὁ κυριώτερος συντελεστής τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς τοῦ κράτους εἶναι καθὼς εἶπαμε ἡ Βουλὴ. Τὴ Βουλὴ τὴν ἀποτελοῦν οἱ βουλευτῆς. Ἐκλέγονται σὲ διαφόρους νομούς, ἀντιπροσωπεύουν ὅμως τὸ Ἔθνος καὶ γιὰ τὰ συμφεροντά του πρέπει νὰ ἐργάζωνται. Σὲ 16.000 δημότες ἀναλογεῖ ἓνας βουλευτής. Μόνον ἡ Ὑδρα, οἱ Σπέτσες καὶ τὰ νέα Ψαρά ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ ἐκλέγουν δικούς των βουλευτῆς, γιὰ τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες πρὸς ὅσας φέραν στὸν ἀγῶνα τοῦ Εἰκοσιένα.

Οἱ Ὑπουργοί.

Οἱ ὑπουργοὶ διορίζονται ἀπὸ τὸ Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀλλὰ ἐννοεῖται πρέπει νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς, δηλαδὴ ν' ἀνήκουν στὴν πλειοψηφία. Ὑπουργός, μπορεῖ νὰ διοριστῆ καθεστὴ πολίτης Ἕλληνας ἡλικίας 21 ἔτους τουλάχιστο. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν ὑπουργείων ὁρίζονται σύμφωνα μὲ τὸ νόμον. Τὸ ὑπουργικὸ Συμβούλιον τὸ κάνουν οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι Πρόεδρος, συνήθως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολιτικοῦ κόμματος πρὸς ὅσον εἶναι στὴν Κυβέρνηση.

Τὰ Ὑπουργεῖα.

Τὰ τακτικὰ Ὑπουργεῖα πρὸς ὅσον εἶναι: 1) Ἐξωτερικῶν, 2) Δικαιοσύνης, 3) Ἐσωτερικῶν, 4) Θρησκευμάτων Παιδείας, 5) Οἰκονομικῶν, 6) Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, 7) Γεωργίας καὶ Δημοσίων Κτημάτων, 8) Στρατιωτικῶν, 9) Προνοίας καὶ 10) Ναυτικῶν.

Ἐξωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους

Ἡ Διπλωματικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ Προξενικὴ ὑπάγονται στὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Διπλωματικὴ ὑπηρεσία ἀντιπροσωπεύει τὸ κράτος στὶς ξένες χώρες, μὲ διπλωματικούς ἀντιπροσώπους, πρὸς ὅσους λέγονται πληρεξούσιοι Ὑπουργοί.

Ἡ Προξενικὴ ὑπηρεσία ὑπάρχει σ' ὅλα τὰ ξένα μέρη, ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες καὶ ἑλληνικὰ συμφέροντα πρὸς ὅσους πρέπει νὰ προσιατῆ.

Στὰ Προξενεῖα τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λει-

τουργοῦν καὶ ἑλληνικὰ Προξενικὰ δικαστήρια, γιὰ τὰ προνόμια τῆς ἑτεροδικίας, πρὸς ὅσους οἱ Ἕλληνες καὶ τὰ ἄλλα κράτη σ' αὐτὰ τὰ μέρη. Δηλαδὴ οἱ ντόπιες ἀρχὲς δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ πιάσουν κανέναν Ἕλληνα παρὰ θὰ δικαστῆ στὸ Προξενικὸ δικαστήριον.

Παιδεία.

Τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτήριον τοῦ κράτους εἶναι τὸ Πανεπιστήμιον, πρὸς ὅσους ἐξαιτίας τῆς κληρονομίας τοῦ μεγάλου εὐεργέτη τοῦ Ἔθνους Δόμοπολη εἶναι χωρισμένον σὲ δύο: Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακόν. Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον διαιρεῖται σὲ δύο Σχολάς, στὴν Ἱατρικὴν καὶ τὴν Φυσικομαθηματικὴν καὶ τὸ Καποδιστριακόν σὲ τρεῖς: Θεολογικὴν, Νομικὴν καὶ Φιλοσοφικὴν.

Πολυτεχνεῖον. Ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον καὶ αὐτό, ὅπου σπουδάζουν μηχανικοὶ, ἀρχιτέκτονες, μηχανουργοί, τοπογράφοι κλπ.

Μέση Ἐκπαίδευση. Τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὅπου εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ πάη καθεστὴ Ἑλληνόπουλον.

Ἐμπορικῆς καὶ Γεωργικῆς Σχολῆς. Γι' αὐτοὺς πρὸς ὅσους θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ἐμπορικὸν στάδιον καὶ νὰ καταγίνουν στὴ γεωργίαν.

Ἐπιτρέπονται καὶ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, πρέπει ὅμως νὰ λειτουργοῦν σύμφωνα μὲ τὰ προγράμματα τῶν δημοσίων.

Ἐσωτερικὴ Διοίκηση.

Γιὰ νὰ διοικητῆ εὐκόλως τὸ κράτος, εἶναι μαρμασμένα σὲ 30 νομούς, ὅς καθε νομὸς ἔχει τὸ νομάρχην του. Ἀλλοτε διαιρούσανε οὕτως νομούς σὲ ἐπαρχίας, τώρα ὅμως μόνον ἡ λέξις ἔμεινε, γιὰτὶ ἡ διοικητικὴ αὐτὴ διαίρεσις καταργήθη. Ὑστερον εἶναι ὁ δήμος καὶ ἡ κοινότητα. Δήμος ἔχουν μόνον οἱ κυριώτεροι νομοὶ καὶ οἱ πόλεις πρὸς ὅσους ἔχουν περισσότερο ἀπὸ 10.000 κατοίκους, καὶ τοὺς διοικοῦν οἱ δήμαρχοι μὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ὅλες οἱ ἄλλες πόλεις καὶ τὰ χωριά ἔχουν μόνον κοινότητες, πρὸς ὅσους διοικοῦνται ἀπὸ κοινοτικὸν συμβούλιον. Οἱ δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐκλέγονται μὲ μυστικὴ ψηφοφορία καὶ μὲ ψηφοδέλτια ἀπὸ τοὺς γραμμένους δημότες.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζη γιὰ τὴν δημόσια ὑγείαν καὶ γιὰ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

Στρατὸς καὶ Ναυτικόν.

Δὲν εἶναι εὐκόλως νὰ γράψη κανεὶς τώρα γιὰ στρατὸν καὶ γιὰ ναυτικόν, γιὰτὶ λένε πῶς ὅταν ὑπογραφῆ ἡ μεγάλη εἰρήνη τοῦ κόσμου, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ περιορίσῃ τὸ φόβον τοῦ πολέμου καὶ θὰ ἐλαττωθῶν πολλοὶ οἱ στρατοὶ καὶ οἱ στόλοι. Ἴσως μάλιστα νὰ καταργηθῆ καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ θητεία.

2. ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Νὰ ξέρης τὰ ἰδανικά τοῦ Σώματος, τὴ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀποψη τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ νὰ ξέρης ἀκόμα πόσον ἀξίζει νὰ κάνης καθεστὴ μίαν καλὴν πράξιν. Ἐπίσης νὰ παρουσιάσῃς μαθητευόμενον ἢ δόκιμον πρὸς ὅσους νὰ μπορῆ νὰ καταταχθῆ. Αὐτὰ ὅλα νὰ μπορῆς νὰ τὰ ἐξηγήσῃς μὲ ἀπλά λόγια σὲ ἄλλους.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ἀνάγνωσις τοπογραφικοῦ χάρτου.

Διὰ τὴν μάθησιν τῆς ἀναγνώσεως τοπογραφικῶν χάρτων πρέπει νὰ γνωρίζῃς μερικά τοπογραφικὰ σημεῖα.

Προσκοπικὴ αὐτενέργεια.

Α. Κόμβοι.

Πρέπει νὰ μάθῃς νὰ δένης καλά τοὺς κόμβους.

α) **Σταυροκόμβος.** Χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἐνώνωσιν δύο ἄκρας σχοινίων, χαρακτηριστικὸν τοῦ εἶναι ὅτι δὲν λύεται μόνος του εἶναι στερεώτατος καὶ δυνάμεθα νὰ τὸν λύσωμεν εὐκολώτατα.

β.) **Πεδόδεσμος.** Χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν δέσωσιν ἑνα χονδρὸ σχοινὶ μὲ ἄλλο λεπτότερον.

γ.) **Κανδυλίτσκα.** Εἶναι μία μεγάλη θηλειὰ καὶ γίνεται ὅσον μεγάλη καὶ ἂν θέλωμεν καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν σύρωσιν οἰονδήποτε βαρῦ καὶ μεγάλο πρᾶγμα.

δ.) **Σπενδόνη.** Χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν βραχύνωσιν ἑνα σχοινὶ χωρὶς νὰ τὸ κόψωμεν.

ε.) **Ξυλόδεσμος ἢ ψαλλιδιά.** Χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν δέσωσιν ἑνα σχοινὶ ἐπὶ ἐνὸς ξύλου.

στ.) **Βόλτα.** Ὅμοιος.

ζ.) **Φίωμα.** Εἶναι ἕνας κόμβος τὸν ὁποῖον κατακευάζομεν ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν σχοινίων διὰ τὴν μὴ ξεφτᾶ.

Β' Χρησιμοποίησις τοῦ σουγιά.

Πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ μεταχειρίζομεθα τὸν σουγιά μας καὶ νὰ τὸν περιποιούμεθα. Ὁ σουγιάς εἶναι χρησιμώτατος εἰς τὴν προσκοπικὴν μας ζωὴν καὶ δι' αὐτὸ δέον νὰ γνωρίζωμεν πῶς πρέπει νὰ τὸν μεταχειρίζομεθα καὶ νὰ τὸν προφυλάττωμεν.

Πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε καθαρὸς καὶ νὰ κόπτη καλά. Διὰ τὸν τροχισωμεν πρέπει νὰ μὴ ρίπτωμεν ἐπάνω εἰς τὸν τροχὸν ὀλόκληρον τὴν πλευράν του διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον σχηματίζει ἄκρην λεπτὴν πολὺ κατάλληλον νὰ κόπτη μαλακὰ πρᾶγματα χαρτί, ψωμί κλπ. Ἐὰν ὁμως θελήσωμεν νὰ κόψωμεν σκληρότερα, ὑπάρχει κίνδυνος μὴ σπάσῃ. Δι' αὐτὸ πρὲς εἰς τὸν ἀκονίζομεν ἐπάνω εἰς τὴν ἀκόνην καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἄκρη του χονδρὴ καὶ ὀξεῖα.

Ὁδηγίαι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σουγιά.

α'. Μὴ κόπτης πρὸς τὸ σῶμά σου ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔξω. β'. Μὴ μεταχειρίζεσαι τὴν λαβὴν τοῦ σουγιά. γ'. Μὴ κόπτης ξύλα τὰ ὁποῖα ἔχουν καρφί. δ'. Μὴ βάζῃς τὴν λεπίδα κοντὰ εἰς τὴν φωτιά. Φύλαττε τὰς λεπίδας του καθαρὰς καὶ νὰ τὴς ζεματᾶς ἂν θὰ κτείνῃ, φαγώσιμον. στ'. Μὴ μεταχειρίζεσαι τὴν ἄκρην του διὰ κατασβίδι. ζ'. Μὴ κρατᾶς αὐτὸν ποτὲ ἀνοιχτόν. η'. Μὴ ἀφήνῃς αὐτὸν ποτὲ κατὰ γῆς ἢ εἰς μέρος ὑγρὸν. θ'. Μάθε νὰ τὸν ἀκονίζῃς καλά.

Μαγειρεύμα.

Ἐκαστος πρόσκοπος πρέπει νὰ γνωρίζῃ νὰ μαγειρεύῃ ἀπλᾶ φαγητὰ διὰ τὴν συντηρητῆν, ὅταν εἰσίσκεται εἰς τὸ στρατόπεδον.

Εἰς τὴν καρβάναν του δύναται νὰ ψήσῃ κρέας βραστὸ καὶ εἰς τὸ σκέλασμα ἐνὸς κουτιοῦ τενεκεδένιου νὰ τηγανίσῃ.

Κρέας, ψάρια ἢ πουλιά, ψήνονται ὥρατια, ἂν τὰ τυλίξωμεν μὲ χαρτὶ βρεγμένον, τὰ πουλιά μαδοῦν εὐκολὰ ἀμέσως ὅταν κτυπηθοῦν ἐν ὄσφ ἀκόμη εἶναι ζεστά.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς

ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΕΦΟΡΟΥΣ

Ἐξ ἐγγράφου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος πληροφοροῦμεθα ὅτι κατ' ἐφέτος ἀπὸ τῆς 29 μέχρι τῆς 31 τρεχ. μηνὸς θὰ λάβωσι χώραν αἱ ἐτήσιαι ἐορταὶ τοῦ **ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ** μετ' ἐράνων διὰ τὴν εβδομάδα τοῦ παιδιοῦ.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ φροντίδες τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος εἶναι γνωσταὶ ὑμῖν ὥστε κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ταύτας δι' ὁ συνιστῶμεν ὑμῖν θερμῶς ὡς διὰ τῶν κατὰ τόπους ὀργανώσεων ὑμῶν ἐνισχύσετε τὸν ἔρανον. ἐκδίδοντες τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τε τοὺς Τοπικοὺς Ἐφόρους καὶ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ὁμάδων ὅπου δὲν ὑπάρχουσι Τοπικοὶ Ἐφόροι,

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Στρατηγὸς Γ. ΛΕΣΤΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ!

Ὅσοι ἔχετε γραμματόσημα παλαιὰ καὶ νέα στέλλετε εἰς τὸν **Προσκοπικὸν Κήρυκα**.

Ἀναλόγως τῆς ἀξίας θὰ σᾶς στέλλωμεν εἴδη προσκοπικά, βιβλία, — κλπ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ. (ΛΡΑΧ. 6 ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΟΝ)

Ἰωάν. Νικολόπουλον Πρόσκοπον Καλάμας, Φωτογραφίας ἔστειλα. Ἐυχαριστῶ ἀναμένω Φωτογραφίαν Ὁμάδος σας.

Ν. Α. Πρόσκοπον Πρεβέξης, Φωτογραφίας ἔλαβον Ἐυχαριστῶ ἔστειλα τὰς δικὰς μου ἀναμένω νέας.

Προκηρύσσω Διαγωνισμὸν καλύτερας Προσκοπικῆς Φωτογραφίας (μετὰ σχετικῆς Ἐπιγραφῆς) ἢ καλύτερα Προσκοπικῆ Φωτογραφία θὰ βραβευθῇ μὲ ἕνα προσκοπικὸν βιβλίον τῆς Ἐκλογῆς τοῦ βραβευθησομένου. Γράψατε Θεόδωρον Γ. Περφάνην Β' Ὁμάς Προσκόπων Κερκύρας.

ΘΕΟΔ. ΠΕΡΦΑΝΗΣ

— Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐλάβομεν περιγραφὰς ἐκ Μυτιλήνης καὶ Ἡρακλείου τὰς ὁποίας θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

— Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἀναγνώστας μας συλλέκτας γραμματοσήμων νὰ μᾶς στείλουν μερικά τῆς ἐκθέσεως Καίρου ἐπ' ἀνταλλαγῇ.

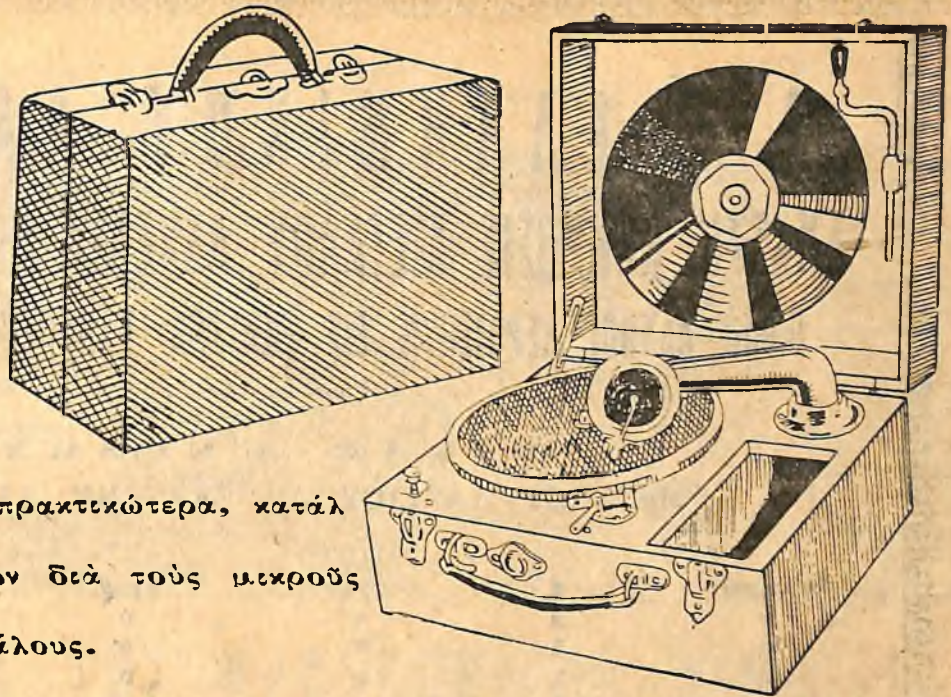
ΟΣΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ πέρνετε ἀναμνηστικὰς φωτογραφίας ἐκδρομῶν, ἐορτῶν κλπ. **Ἡ ὅσοι στέλλετε φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν** στὸ περιοδικὸν προτιμᾶτε τὰς μηχανὰς καὶ τὰ προϊόντα **ΚΟΔΑΚ**. Διότι τὰ κλισὲ γίνονται καθαρὰ καὶ αἱ εἰκόνες εἶναι πολὺ φωτειναί :

(Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ)

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR - MASTERTONE

Είναι από απόψεως ΤΙΜΗΣ
ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ
ΚΑΙ
από απόψεως ποιότητας
ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

Ὡς δῶρα εἶνε τὰ πρακτικώτερα, κατάλ
ληλα δι' ὅλους, τόσον διὰ τοὺς μικροῦς
ὅσον καὶ διὰ τοὺς μεγάλους.

Πώλησις διὰ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ '
Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἀποστολή κατ' εὐθείαν
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

Ἀθῆναι: Στοᾶ Ἀρσακεῖον 12 Τηλ. νέον 8—31

Πειραιεύς: Ὀδὸς Φίλωνος 48 Τηλ. 10—26

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑΝ
DOCTEUR PIERRE

διότι:

ἀπολύτως ἀβλαβῆς

καὶ ἀσθηρῶς οὐδετέρα

τονώνει τὰ οὖλα

λευκαίνει τὰ δόντια

χωρὶς νὰ φθείρη τὸ ΣΜΑΛΤΟ

Γεν. Ἀντιπρόσωποι: **ΚΡΙΩΝΑΣ** καὶ **ΘΕΟΧΑΡΗΣ**, Ρόμης 18

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ

5.000 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ ΔΡ. 5.500.000

Π Ι Ν Α Κ Α Κ Ε Ρ Δ Ω Ν

ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΔΙ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κλήροι	1	πρός	Δρχ.	2.000.000
»	1	»	»	400.000
»	1	»	»	300.000
»	1	»	»	200.000
»	1	»	»	100.000
»	1	»	»	80.000
»	1	»	»	50.000
»	1	»	»	40.000
»	1	»	»	30.000
»	1	»	»	24.000
»	1	»	»	20.000
»	1	»	»	13.000
»	1	»	»	12.000
»	1	»	»	10.000
»	1	»	»	10.000
Κλήροι	<u>15</u>	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ	Δρχ.	<u>3.289.000</u>
»	10	πρός Δρχ.	8.000	80.000
»	10	» »	7.000	70.000
»	15	» »	6.000	90.000
»	15	» »	5.000	75.000
»	25	» »	4.000	100.000
»	60	» »	3.000	180.000
»	<u>100</u>	» »	<u>2.000</u>	<u>200.000</u>
Κλήροι	<u>250</u>	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ	Δρχ.	<u>4.084.000</u>
»	750	πρός Δρχ.	800	600.000
»	<u>4.000</u>	» »	<u>204</u>	<u>816.000</u>
Κλήροι	<u>5.000</u>	ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ	Δρχ.	<u>5.500.000</u>

Αριθμός τις κερδίζων εις μίαν κλήρωσιν ως εκ του συστήματος
της διανομής των κερδών πλείονα του ενός κέρδη
λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταυτα.

6^η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

"Εκαστον Γραμμάτιον διαιρείται εις 4 τμήματα πωλούμενα
άντι 50 δραχμών και παρέχοντα δικαίωμα εις τὸ
τέταρτον των ὡς ἄνω κερδῶν.